

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • MARS 2015

Liabona

**Hur Frälsaren
välsignade trosvissa
kvinnor, s. 32**

**Varför och hur vi försvarar
religionsfrihet, s. 16**

**Det rätta sättet att få svar på
frågor, s. 38**

"Om ni har tro, bara som ett senapskorn, skall ni säga till detta berg: Flytta dig dit bort, och det kommer att flytta sig. Ingen-ting skall vara omöjligt för er."

Matteus 17:20

De här senapskornen, som växer i kapslar, är den variant man hittar i Israel. Nubben på bilden är tre cm lång och visar hur små senapskornen är.

BUDSKAP

- 4 Budskap från första presidentskapet: Omsluten av hans kärleksfulla armar**
Dieter F. Uchtdorf
- 7 Besökslärarnas budskap: Jesu Kristi egenskaper: Långmodighet och tålamod**

ARTIKLAR

- 16 Stå som vittnen om Gud**
Dallin H. Oaks
I en värld som ifrågasätter våra mest grundläggande trosuppfattningar måste vi förena oss och insistera på vår rätt att utöva vår religion fritt.

24 Satans uppror

Mark A. Mathews
Att förstå Satans uppror i förut-tillvaron kan hjälpa oss att klart se reglernas, normernas och lagarnas roll i vår himmelske Faders plan.

28 Håll fast vid ledstången

Ulisses Soares
Hur kan vi fatta tag i ledstången av järn och inte släppa taget, även om vi befinner oss i mörker?

32 Frälsarens respekt för kvinnan

Robert och Marie Lund
Vi kan lära oss mer om Kristus av hans umgänge med dessa fyra kvinnor.

38 När tvivel och frågor uppstår

Adam Kotter
Problemet är inte om vi har frågor om evangeliet – det är vad vi gör med dem som har betydelse.

AVDELNINGAR

- 8 Anteckningar från oktoberkonferensen 2014**
- 10 Vårt hem, vår familj: Prata om svåra ämnen**
Sheree Lyn Clarke
- 13 Reflektioner: Morfar, far**
Aaron L. West
- 14 Vi talar om Kristus: Varje prövning kan ge större tro**
Giorgia Murgia
- 42 Sista dagars heliga berättar**
- 80 Tills vi möts igen: Byggt på Klippan**
Orson F. Whitney

PÅ OMSLAGET

Framsida: *Rabboni*, Michael Malm.
Insidan av omslagets framsida: Foto David Stoker. Insidan av omslagets baksida: Illustration, Cody Bell.

46

- 46 Vad vi lärde av våra föräldrar**
*Hur man arbetar, ber och litat på
 vår himmelske Fader – bara några
 lärdomar som unga vuxna har fått
 av sina föräldrar.*

- 50 En ny destination**
 Amancay Kotecka-Miño
*Tack vare mitt vittnesbörd förstår
 jag nu att jag inte är ensam,
 oavsett vilka destinationer livet
 leder till.*

*Se om du kan
 hitta Liahonan
 som är gömd i
 det här numret.
 Ledtråd: Känner
 du dig utsövd på
 söndagsmorgn-
 arna?*

- 52 Styrka utöver din egen**
 David A. Bednar
*Jesu Kristi försonings möjliggör-
 ande kraft hjälper dem som vill bli
 bättre och tjäna mer trofast.*
- 56 Du avgör inte vem som är redo**
 Randall L. Ridd
*Du vet aldrig vem som är redo att
 ta emot evangeliet.*
- 58 Ha modet att sprida evangeliet**
*Tre sätt att övervinna vår rädsla
 för att dela med oss av evangeliet.*
- 60 Kom ihåg att det är deras val**
*Framgång med att sprida evange-
 liet beror på vad du gör – inte vad
 andra gör.*
- 62 Ge en inbjudan och följ upp**
*Elva sätt att ge dina vänner ett
 tillfälle att komma till Kristus.*

52

77

- 66 Berätta hemligheter**
 David Dickson
*Vissa hemligheter är för viktiga
 för att bevara.*
- 68 När ska jag berätta?**
 Jan Pinborough
*Hur kan jag veta om jag ska
 bevara eller berätta en hemlighet?*
- 69 Särskilt vittne: Varför ska vi
 lyssna på generalkonferensen?**
 Robert D. Hales
- 70 Förbered dig för påsken**
*Gör den här aktiviteten en vecka
 före påsken så att du är redo att
 fira Kristi uppståndelse.*
- 72 Omedelbar förståelse**
 Richard M. Romney
*Läs om hur Magnolia hjälpte sin
 nya vän Mia att känna sig välkom-
 men i Primär.*
- 74 Dags för skrifterna: Berättelsen
 om den vise och den dumme
 mannen**
 Jean Bingham
- 76 Färgläggningssidan**
- 77 Skrifterna under stjärnorna**
 Bonnie L. Oscarson
*När jag tittade upp på stjärnorna
 och lyssnade när min bror återgav
 berättelser från Mormons bok,
 kände jag mig varm och glad
 inombords.*
- 78 För små barn: Lördagssömn
 och söndagsleenden**
 Miche Barbosa

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G.
Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Chefredaktör: Craig A. Cardon

Rådgivande: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden,
Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Verkställande direktör: David T. Warner

Driftschef: Vincent A. Vaughn

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: R. Val Johnson

Biträdande redaktionschefer: Ryan Carr

Publiceringsassistent: Lisa C. López

Skriv- och redigeringslag: Brittany Beattie, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris,
Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough,
Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M.
Bentley, C. Kimall Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriell ägarerätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett,
Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Stephen R. Christiansen

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och Kanada,
gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter
eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlöf

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: RCStockholm@LDSCChurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 80:00 som insätts på
plusgiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till Liahona.lds.org; via post
till *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA eller via e-post till Liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, fijianska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribat, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, norska,
polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjekiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt, icke
kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2015 Vol. 139 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00
plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address *must* be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Förslag till familjens hemafton

*Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnar.
Här är två förslag.*

“När tvivel och frågor uppstår”, sidan 38: När ni har läst artikeln kan ni som familj samtala om skillnaden mellan frågor och tvivel. Läs berättelser om personer i skrifterna som hade frågor och vad de gjorde åt dem (till exempel 1 Nephi 11; Ether 2:19–3:16; Joseph Smith – Historien 1:10–19 eller hänvisningarna under slutnot 1 i artikeln).

Du kan be några i familjen att nämna några frågor de har. Använd sedan skrifterna, lds.org/topics eller personliga upplevelser för att få svar på dem. Genom att främja en öppen och ärlig atmosfär hemma kan familjemedlemmarna känna sig bekväma med att ställa de frågor de har.

“Förbered dig för påskan”, sidan 70:

Före en hemafton kan du skiva ner vardagsutmaningar på olika papperslappar. Till exempel: “Du blir arg när din bror inte vill låta dig leka med hans leksaker”, eller “Du märker att pappa ser ledsen ut när han kommer hem från jobbet en kväll”. Be dina barn turas om att välja en papperslapp, läsa utmaningen och föreslå hur de kan vara som Frälsaren i den situationen. Presentera påskaktiviteten i den här artikeln och inbjud varje barn att anta sjudagsarsutmaningen att lära sig mer om Kristus och följa hans exempel.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona och annat material från kyrkan finns på många språk på languages.lds.org.

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Arv, 13

Bön, 16, 42

Familjen, 10, 14, 46

Frihet, 16

Försoningen, 4, 52, 70

Föräldraskap, 10, 46

Generalkonferensen, 45, 69

Handlingsfrihet, 24, 60

Hemligheter, 66, 68

Jesu Kristus, 4, 7, 32, 52, 70, 74

Kvinnor, 32

Kärlek, 44

Lydnad, 16, 24, 28, 38, 45

Missionsarbete, 50, 52, 56, 58, 60, 62

Mormons bok, 16, 77

Nåd, 52

Omvändelse, 28, 50

Profeter, 45, 80

Prövningar, 14, 42

Påsk, 32, 70

Sabbatsdagen, 78

Skriftstudier, 43, 77, 74

Tjänande, 44, 72

Tro, 14, 32, 38

Tröst, 4, 14

Tålmod, 7

Uppenbarelse, 38, 69, 80

Vittnesbörd, 38, 50, 74, 77

Vänskap, 66, 72

Återställelse, 80

**President
Dieter F. Uchtdorf**
andre rådgivare
i första presidentskapet

OMSLUTEN AV hans kärleksfulla armar

Liksom många andra har jag ofta inspirerats av vacker konst och musik. Ett sådant tillfälle var när jag stod framför en magnifik målning som skapats av den danske konstnären Frans Schwartz, som hade titeln *Lidandet i örtagården*.¹

Denna intensivt vackra målning skildrar Frälsaren på knä i Getsemane örtagård. Medan han ber står en ängel bredvid honom. Ängeln håller kärleksfullt om honom och erbjuder tröst, himmelsk hjälp och stöd.

Ju längre jag begrundar den här målningen, desto mer sväller mitt hjärta och sinne av oerhört ömma och tacksamma känslor. Jag kan i viss mån känna hur det måste ha varit att se när Frälsaren påbörjade höjdpunkten av sin storslagna verksamhet under jordelivet genom att ta på sig världens synder. Jag förundras över den oändliga kärlek och det medlidande som Fadern har till sina barn. Jag överväldigas av djup tacksamhet för vad den syndfrie Sonen gjorde för hela mänskligheten och för mig.

Guds Sons offer

Varje år vid den här tiden firar vi minnet av och begrundar offret som Jesus Kristus gjorde för hela mänskligheten.

Det Frälsaren gjorde från Getsemane till Golgata för vår skull övergår min fattningsförmåga. Han tog på sig bördan av våra synder och betalade en evig och bindande lösen, inte bara för Adams ursprungliga överträdelse utan också för synderna som begåtts av alla de miljontals själar som någonsin har levat. Det här eviga, heliga offret gjorde att han, ja, Gud, den störste av alla, skalv av smärta och blödde ur varje por samt led till både kropp och själ (se L&F 19:18).

Han led för mig.

Han led för dig.

Min själ flödar över av glädje när jag tänker på hur mycket det offret betyder. Jag blir ödmjuk av att veta att alla som tar emot den här gåvan och vänder hjärtat mot honom kan få förlåtelse och renas från sina synder, oavsett hur befläckade eller hur stor deras börda är.

Vi kan bli fläckfria och rena igen. Vi kan återlösas av vår älskade Frälsares eviga offer.

Vem tröstar oss?

Fastän ingen av oss någonsin kommer att behöva uppleva djupet av det lidande som vår Herre kände, har

Han är mer än en ängel för oss.
 Han ger oss välsignad tröst, hel-
 brägdagörelse, hopp och förlåtelse.
 För han är vår Återlösare.
 Vår befriare.
 Vår barmhärtige Frälsare och vår
 helige Gud. ■

SLUTNOT

1. Prästen som talade vid Frans Schwartz begravning sa: "Hans konstverk var gudomligt påbjudna och tycktes mer värda än många predikningar" (Emmille Buchanan-Whitlock, "History of Artists' Lives Gives Greater Context for Exhibit", *Deseret News*, 29 sep. 2013, deseretnews.com).

vi var och en våra egna mörka och bittra timmar – tider när vår sorg och bedrövelse känns större än vad vi kan bära. Det kommer tider när tyngden av och sorgen över våra synder skoningslöst trycker ner oss.

Men om vi lyfter hjärtat mot Herren under de tiderna så kommer han säkerligen att veta och förstå. Han som led så osjälviskt för oss i örtagården och på korset lämnar oss inte

ensamma nu. Han stärker, uppmuntrar och välsignar oss. Han omsluter oss i sina kärleksfulla armar.

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

Sök Andens vägledning innan du börjar undervisa, för att få hjälp att förstå behoven hos dem du undervisar. Vittna om Frälsaren och hans återlösningsoffer när du återger utdrag från president Uchtdorfs budskap. Du kan fråga dem du undervisar vad hans försoning betyder för dem och hur de har känt Herrens tröst under sina "mörka och bittra timmar".

Segert genom Jesus Kristus

Anonym

Jag hade problemet att jag åt för mycket. Mina upprepade frosserianfall ledde till enorma känslor av skuld, frustration och besvikelse. Jag kände mig så svag när jag försökte övervinna problemet.

Jag förbisåg länge det faktum att Frälsarens försoning inte bara frälser oss utan också återlöser och fullkomnar oss, och

att det också kan tillämpas på min uppenbart ofullkomliga vana att äta för mycket.

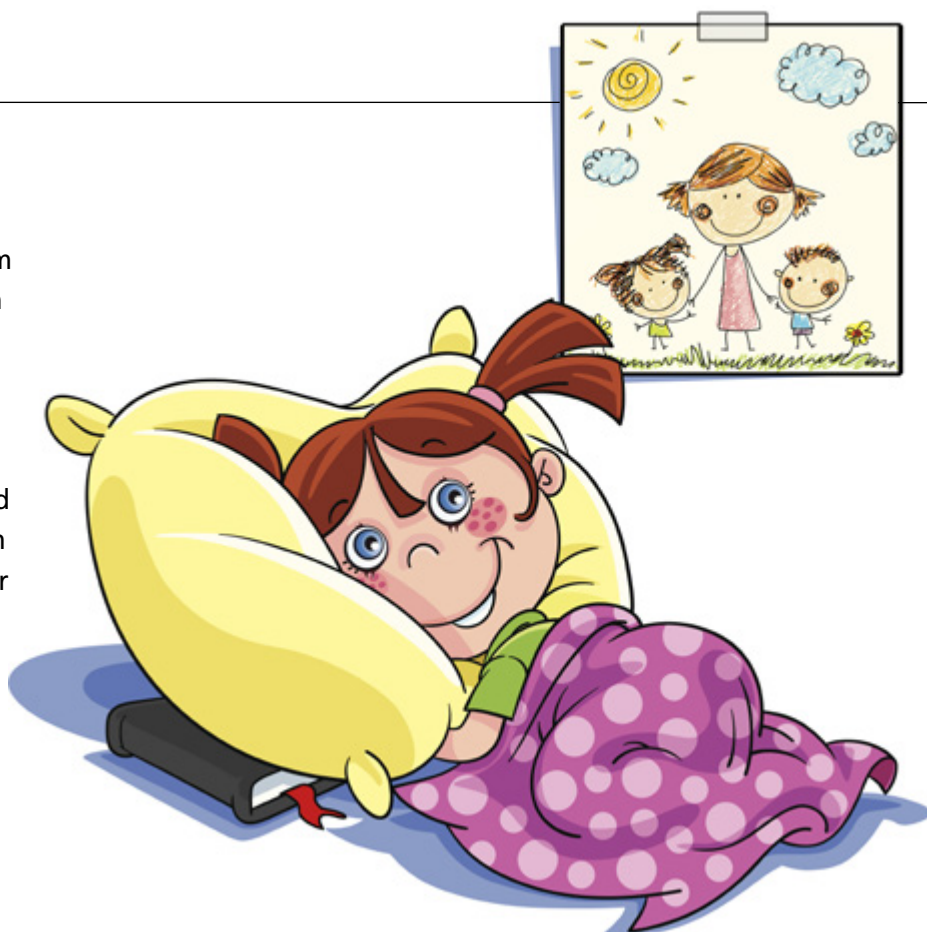
Jag bestämde mig för att överlämna mig till Frälsaren. Jag bad. Jag erkände uppriktigt min svaghet och mitt behov av nåd, och sedan bad jag min himmelske Fader att välsigna mig med sin gudomliga hjälp under dagarna som skulle komma. Den kvällen kände jag en försäkran från min kärleksfulle Fader om att han hade en oändlig önskan att hjälpa sin son och en otvivelaktig kraft att fullborda sin önskan.

Sedan den kvällen har mat inte längre samma överväldigande inflytande över mig. Jag vet att Jesus Kristus är anledningen till att jag lyckades. Liksom Paulus lär jag mig att jag "förmår [allt i Kristus] som ger mig kraft" (Fil. 4:13). Och jag försöker att inte glömma en annan lärdom från Paulus: "Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus" (1 Kor. 15:57).

BARN

Herren tröstar dig

Fråga en släkting eller vän om ett tillfälle när han eller hon kände sig tröstad av Frälsaren. Försök komma på ett tillfälle när Frälsaren tröstade dig. Du kan rita en bild av vad som hände då och sätta upp den vid sängen för att påminna dig om att Jesus Kristus alltid är där för att trösta dig.

Studera det här materialet under bön och försök få veta vad du ska prata om. Hur kan din kunskap om Frälsarens liv och roller stärka din tro på honom och välsigna dem du vakar över genom besöksundervisningen? För mer information, gå till reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi egenskaper: Långmodighet och tålmod

Det här är ett budskap i en serie besökslärarybudskap som handlar om Frälsarens egenskaper.

Vi får ofta lära oss att tålmod är en stilla, passiv egenskap, men som president Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, har sagt: "Tålmod är varken passiv uppgivenhet eller underlåtenhet att handla på grund av rädsla. Tålmod innebär att aktivt vänta och uthärda. Det innebär att hålla sig till något ... även när vårt hjärtas önskningar låter vänta på sig. Tålmod är inte bara att uthärda, utan att uthärda väl!"

I förutttillvaron förberedde vår himmelske Fader en plan för oss – sina andebarn – och vi ropade av glädje över möjligheten att få komma till jorden (se Job 38:7). När vi väljer att underkasta oss hans vilja under jordelivet så gör han "[oss] till ett redskap i [hans] händer till många själars frälsning" (Alma 17:11).

President Uchtdorf fortsätter: "Tålmod innebär att acceptera det som

inte kan förändras och möta det med mod, god min och tro. Det innebär att vara 'villig att underkasta sig allt som Herren anser lämpligt att lägga på [oss], alldeles som ett barn underkastar sig sin far' [Mosiah 3:19]. I slutändan innebär tålmod att man är 'fast och ståndaktig och orubblig i att lyda Herrens befallningar' [1 Nephi 2:10] varje timma varje dag, även då det är svårt att vara det."¹

Ytterligare skriftställen

Psaltaren 40:1; Galaterbrevet 5:22–23; Andra Petrusbrevet 1:6; Alma 17:11

Att begrunda

Hur belönades kvinnans år av tålmod och sedan tro på Jesus Kristus enligt berättelsen i Lukasevangeliet kapitel 8?

SLUTNOT

1. Dieter F. Uchtdorf, "Fortsätt i tålmod", *Liahona*, maj 2010, s. 57, 59.

Tro, Familj, Tjänande

Från skrifterna

I skrifterna står det att vi under jordelivet ska vara tålmodiga "i lidanden, ty [vi] skall uppleva många". Gud ger oss sedan det här tröstande löftet: "Uthärda dem, ty se, jag är med dig, ja, intill dina dagars ände" (L&F 24:8).

Följande berättelse i Bibeln är ett exempel på tålmod och tro.

"En kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år ... rörde vid hörntofsen på [Kristi] mantel, och genast stannade blödningsen ...

Jesus sade: 'Någon rörde vid mig. Jag kände att kraft gick ut från mig.

När kvinnan såg att hon var upptäckt, kom hon darrande fram och föll ner för honom och förklarade inför allt folket varför hon hade rört vid honom och hur hon genast hade blivit botad.

Jesus sade till henne: 'Min dotter, [var vid gott mod], din tro har frälst dig. Gå i frid.'" (Luk. 8:43–48).

Liksom hon, kan vi bli välsignade och tröstade, och även helade, när vi vänder oss till Jesus Kristus – vars försoning kan hela oss.

ANTECKNINGAR FRÅN OKTOBERKONFERENSEN 2014

"Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat, ... antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma" (L&F 1:38).

När du går igenom talen från konferensen i oktober 2014 kan du använda de här sidorna (och konferensanteckningarna i framtida nummer) för att hjälpa dig studera och tillämpa de lärdomar som levande profeter och apostlar och andra ledare i kyrkan nyligen undervisat om.

LÄROMÄSSIGA HÖJDPUNKTER

Omsorg om de fattiga och nödlidande

"En journalist frågade en gång moder Teresa av Calcutta om hennes hopplösa uppgift att rädda de fattiga i den staden. Han sa att hon statistiskt sett uträttade absolut ingenting. Den anmärkningsvärda lilla kvinnan svarade att hennes arbete handlade om kärlek, inte statistik ... Hon [sa] att hon kunde hålla budet att älska Gud och sina medmänniskor genom att tjäna dem hon *kunde* nå med de resurser hon hade ... Journalisten drog den stilla slutsatsen att kristendom uppenbarligen *inte* handlar om statistik ...

Så hur kan vi 'göra det vi kan'? ... Jag [vill] ge president Thomas Spencer Monson en personlig hyllning ... Bilden av honom som jag ska älska tills jag dör är när han flög hem från det då ekonomiskt nergångna Östtyskland i sina tofflor eftersom han gett bort inte bara sin extra kostym och sina extra skjortor utan också sitt enda par skor."

Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum, "Är vi inte alla tiggare?" *Liahona*, nov. 2014, s. 40, 42.

PROFETISKT LÖFTE

Himmelska välsignelser

"Kanske frågar vi oss [i svåra tider]: 'Behöver vi verkligen

lyda *alla* Guds bud?'

Mitt svar på den frågan är enkelt:

Jag tror att Gud vet något som vi inte vet, sådant som överstiger vår fattningsförmåga. Vår Fader i himlen är en evig varelse med erfarenhet, visdom och intelligens oändligt mycket större än vår. [Se Jes. 55:9.] ...

Det som kanske gör det svårt för oss är att vi tror att Gud har alla sina välsignelser inlåsta i ett stort moln uppe i himlen och att han vägrar ge oss dem innan vi uppfyller något strängt, förmyndaraktigt krav som han ställer. Så är det inte alls med buden. Det är snarare så att vår himmelske Fader ständigt låter välsignelser regna över oss. Det är vår fruktan, vårt tvivel och våra synder som, liksom ett paraply, hindrar välsignelserna från att nå oss.

Hans bud är kärleksfulla anvisningar och gudomlig hjälp att fälla ihop paraplyet så att vi kan ta emot det här regnet av himmelska välsignelser."

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, "Lev evangeliet med glädje", *Liahona*, nov. 2014, s. 121-122.

Fyll i tomrummet

1. "När vi _____ felaktiga val, stora som små, som är oförenliga med det återställda evangeliet, går vi miste om välsignelser och beskydd som vi behöver." (Quentin L. Cook, "Välj förståndigt", s. 48.)
2. "Enligt världens standard kan det vara impopulärt, politiskt inkorrekt eller socialt oacceptabelt att följa profeten. Men att följa profeten är alltid _____." (Carol F. McConkie, "Följ profeter-nas ord", s. 78.)
3. "Att sänka Herrens normer till samma nivå som ett samhälles olämpliga uppträdande är att _____." (Lynn G. Robbins, "Vad sätter du i fokus?" s. 10.)
4. "Absolut _____ finns i en värld som alltmer föraktar och avfärdar absoluta sanningar. En dag i framtiden 'skall alla knän böja sig' och 'alla tungor bekänna ... att Jesus Kristus är Herren' (se Fil. 2:10–11)." (David A. Bednar, "Kom och se", s. 110.)

En verktygslåda för ditt hem

Utvärdera "ditt eget, personliga bruk av varje verktyg. Sök sedan Herrens vägledning för att avgöra hur du bättre

kan använda vart och ett av dem."
– Äldste Richard G. Scott, "Sätt utövan-det av din tro främst", s. 93.

1. Bön
2. Skriftstudier
3. Familjens hemafton
4. Tempelbesök

Gå till conference.lds.org för att läsa, se eller lyssna på generalkonferenstal.

Svar: 1. bortförklara; 2. rätt; 3. avfalla; 4. sanning

PRATA OM SVÅRA ÄMNEN

Sheree Lyn Clarke

Psykolog inom Kyrkans familjeservice

När våra barn ställs inför svårigheter är det viktigt att prata med dem på ett sätt som stärker vår relation till dem.

Som förälder inser du vilket värde utmaningarna och prövningarna har för dina barns tillväxt, men det är ändå svårt att se barnen ha det jobbigt. De här svårigheterna kan emellertid bereda tillfällen för dig att bygga starka relationer till dina barn när du fostrar dem hemma i en kärleksfull atmosfär. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) uppmanade föräldrar att skapa en sådan miljö: "Min vädjan är – och jag önskar att jag kunde säga det väldigt tydligt – att rädda barnen. Alltför många barn lever i smärta, fruktan, ensamhet och förtvivlan. Barn behöver soljus. De behöver glädje. De behöver kärlek och omvårdnad."¹

Det finns många svåra omständigheter dina barn kan ställas inför, till exempel mobbning, rätt språk, skolfusk, dragning till personer av samma kön, ätstörningar, depression och självmordstankar. Som en sista dagars helig förälder vet du att du "har ett heligt ansvar att uppfostra [dina] barn i kärlek och rättfärdighet",² men

hur gör du det när dina barn kämpar med svårigheter, antingen i sitt eget liv eller i sina vänners liv? Här är några riktlinjer:

Ställ frågor som inbjuder till samtal. Du kan till exempel fråga: "Det verkar som om det är något som bekymrar dig. Vill du prata om det?" Den här frågan visar inte bara att du har lagt märke till att något bekymrar ditt barn, utan du öppnar också dörren för att ditt barn ska berätta så mycket (eller lite) han eller hon vill.

När ditt barn har berättat lite om sina tankar om situationen kan du säga: "Tack för att du berättade det för mig, och tack för att du litar på mig. Jag kan bara ana hur det måste kännas. Hur kan jag hjälpa dig?"

Sådana kärleksfulla svar kan ofta öppna dörren till en fortsatt dialog. Det är viktigt att barnen känner att du är uppmärksam. En kram eller en kärleksfull blick kan också uttrycka genuin, hjärtlig omsorg.

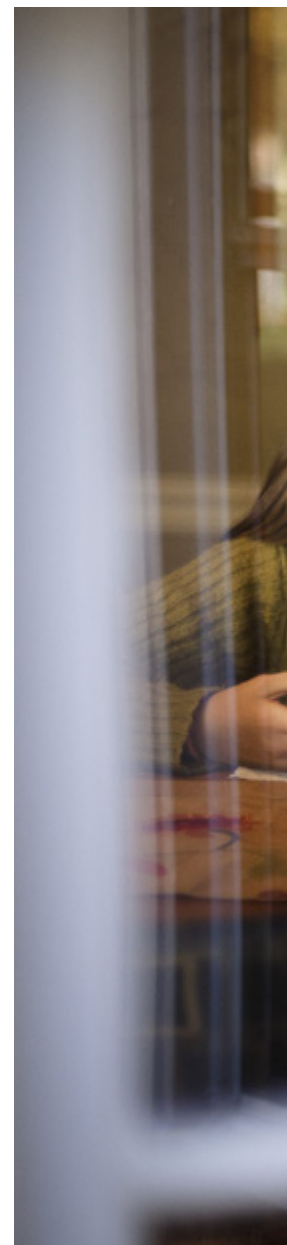
Lyssna för att förstå. Äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas

kvorum har sagt:

"När någon behöver bli hörd är det är dags att lyssna. Barn är av naturen ivriga att berätta om sina upplevelser. Om de försöker uttrycka sin ångest, kan vi då lyssna oförbehållsamt när de berättar om chockartade händelser utan att själva bli skrämnda?

Kan vi lyssna utan att avbryta och utan att vara snara till domar som sätter stopp för vidare samtal? Dialogen kan hållas öppen genom en lugnande försäkran om att vi tror på dem och förstår hur de känner sig. Vuxna bör inte låtsas som om ingenting har hänt bara för att de önskar att det kanske hade varit så."³

Visa respekt. Skrifterna ger utmärkt vägledning om hur man skapar en kärleksfull och respektfull miljö. Lägga märke till några av

nyckelorden i Läran och förbunden 121:41–42: *överbevisning* (inte tvång), *långmodighet* (ingen omedelbar, tvingad medgörlighet eller otålighet), *mildhet* (inte högljudd, aggressiv, intensiv kommunikation), *ödmjukhet* (inga högmodiga eller dominanta svar), *välvilja* (ingen elak manipulation) och *uppriktig kärlek* (genuina, äkta uttryck för kärlek). När vi fördjupar vår omvändelse blir "vårt sätt att behandla andra ... fyllt av större

tålamod, vänlighet, milt accepterande och en önskan att ha ett positivt inflytande på deras liv"⁴.

Undvik kritik. Sista dagars heliga föräldrar försöker forma sitt liv efter Frälsaren. Hans umgänge med andra var fyllt av kärlek, medkänsla och uppriktig omsorg. Till och med när människorna hade begått allvarliga synder kallade han dem till omvändelse men fördömde dem inte (se Joh. 8:3–11). Undvik att kritisera dina

barn. Det kan leda till låg självkänsla och brist på tillit. Hitta och betona i stället det goda hos vart och ett av barnen.

Kontrollera din ilska. "Bättre styra sitt sinne än inta en stad" (Ords. 16:32) och "en stridslysten ande är ... av djävulen, som är fader till stridigheter, och han hetsar människornas hjärtan till att strida i vrede" (3 Nephi 11:29). Ilska driver bort Anden och har makt att förstöra den ömtåliga

relationen mellan föräldrar och barn. Under en generalkonferens sa president Hinckley: "Jag [vädjar] till er att kontrollera ert humör, att ha ett leende i ert ansikte, vilket kommer att sudda ut ilskan. Uttryck er med ord av kärlek och frid, uppskattning och respekt. Om ni gör det kommer ni aldrig att ångra er. Era äktenskap och familjerelationer bevaras. Ni blir mycket lyckligare."⁵

Stärk relationen. Alla de här förslagen kan vara till hjälp, men om du inte minns dem när du är mitt i ett jobbigt samtal med ditt barn, fråga då dig själv: "Hur kan jag använda den här situationen med mitt barn som en möjlighet att stärka vår relation?" Lyssna sedan och följ den inspiration du får.

Fortsätt att försöka. Det kan vara mycket svårt att vara förälder, men du

klarar det om du inte ger upp. President Howard W. Hunter (1907–1995) sa följande uppmuntrande ord: "En framgångsrik förälder är den som har älskat, den som har uppoffrat, den som har brytt sig om, undervisat och sört för barnets behov. Om ni har gjort allt detta och ert barn fortfarande är egensinnigt eller besvärligt eller världsligt, kan det ändå vara så att ni är en framgångsrik förälder."⁶ ■

Författaren bor i Sydafrika.

SLUTNOTER

1. Se Gordon B. Hinckley, "Rädda barnen", *Nordstjärnan*, jan. 1995, s. 57.
2. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
3. Se Russell M. Nelson, "Lyssna för att lära", *Nordstjärnan*, juli 1991, s. 22.
4. Se Marvin J. Ashton, "Tungan kan vara ett skarpt svärd", *Nordstjärnan*, juli 1992, s. 20.
5. Se Gordon B. Hinckley, "Sen till vrede", *Liahona*, nov. 2007, s. 66.
6. Howard W. Hunter, "Örnens väg", *Nordstjärnan*, sep. 1994, s. 18.

PRATA MED TONÅRINGAR

Det är svårt nog att prata om utmaningar och det kan vara ännu svårare att göra det med tonåringar som kämpar med att forma en egen identitet – oberoende av sina föräldrar. Ungdomar utsätts för en enorm akademisk, känslomässig och social press. Deras tro och värdegrund ifrågasätts ibland av vänner och andra jämnåriga. Relationen med föräldrarna kan bli skör i det här stadiet av deras utveckling och det är inte ovanligt att ungdomar känner sig förvirrade, ensamma, oroliga, hjälplösa, isolerade och även deprimerade.

Föräldrar som förstår och är lyhörda för de här förändringarna i utvecklingen kan hjälpa sina tonåringar bättre när de behöver sina föräldrar som mest.

MORFAR, FAR

Aaron L. West

Kyrkans publiceringstjänst

Föreställ dig 3 000 missionärer samlade i en stor sal. 2999 av dem pratar entusiastiskt och tittar mot samma plats i rummet. Några står på tå. Några hoppar för att få en snabb titt över dem som står på tå. Några står på klappstolar. En missionär sitter på en klappstol med armbågarna på knäna, händerna knäppta och nerböjt huvud.

Det kanske inte var precis vad som hände, men det är så jag minns det. Det var så det kändes. Jag var den där missionären.

När du ser den bilden framför dig kanske du tror att jag kände mig ensam eller ledsen. Faktum är att jag upplevde en av de lyckligaste ögonblicken i mitt liv – ett ögonblick som jag har haft glädjen att återuppleva många gånger sedan dess.

Jag var på missionärsskolan i Provo och förberedde mig för att verka som heltidsmissionär i Ecuadormissionen Quito. President Gordon B. Hinckley (1910–2008), som var förste rådgivare i första presidentskapet, kom

för att tala till alla missionärerna i missionärsskolan.

Det var efter det mötet som ståhejet började. Jag lade märke till att det inte var några som gick mot dörrarna så jag frågade en äldste vad som var på gång.

”President Hinckleys barnbarn är här på MTC”, sa han, ”och president Hinckley lämnade just förhöjningen för att ge honom en kram!”

Med den förklaringen ställde sig äldsten på sin stol för att kunna se bättre och utropade: ”Wow! Visst vore det toppen att ha president Hinckley som morfar!”

Jag älskade och respekterade president Hinckley, och jag hade blivit inspirerad av hans budskap den dagen. Men i det ögonblicket slogs jag av en tanke som fick mig att sätta mig ner på stolen i stället för att ställa mig på den. Mitt under den uppsluppna entusiasmen satt jag stilla och tänkte: ”Det är säkert toppen att ha president Hinckley som morfar. Men jag skulle inte byta ut min morfar eller farfar mot honom. Jag lyfte på huvudet och kände mig uppfylld av tacksamhet när jag funderade över mitt arv, min släkt.

Sedan kom en annan tanke, starkare än den första: ”Förresten är jag en Guds son. Jag visste att jag, barnbarn till en tandläkare och en fabrikschef, hade lika stort värde som ett barnbarn till en profet. Varför? Vi hade båda samme Fader i himlen.

De andra 2 999 missionärerna gick så småningom ut genom dörrarna till den stora salen. Jag följde efter, mer beredd att tjäna Herren än jag hade varit fem minuter tidigare. ■

VARJE PRÖVNING KAN GE STÖRRE TRO

Giorgia Murgia

*När jag som sjuåring fick veta att min far hade dödats
i en olycka bad jag om ett underverk.*

När jag var barn så var en av de bästa stunderna på dagen när jag väntade på att pappa skulle komma hem från jobbet. Jag brukade titta ut genom fönstret och se honom komma, och jag räknade fotstegen till huset och såg fram emot glädjen han förde med sig. Jag trodde aldrig att jag skulle behöva vara utan den känslan.

En dag när jag var sju år kom en man, i stället för pappa, med allvarlig min till dörren och talade om för oss att pappa hade dött i en olycka.

Jag var tyst resten av dagen. Jag tittade på min fyraårige bror och på mamma som var så ung och ensam, och jag grät inte. Jag trodde inte att det var sant så jag gick fram till

fönstret och stirrade ut mot gatan. Jag kände plötsligt en outhärdlig kraft trycka ner mina axlar, en tyngd som gjorde att jag inte kunde andas som vanligt, ett tryck som var förlamande.

Kort efter det att min far hade dött gick jag in på mitt rum ensam i det avtagande skymningsljuset och bad till min himmelske Fader, som jag hade fått lära mig att göra. Jag vädjade till honom att låta mig se min älskade far igen, bara för att ge honom en kram. Jag var säker på att min himmelske Fader kunde ge mig det underverket.

Jag fick inte se min pappa eller krama honom den dagen, men jag fick något mycket bättre. Det var som om jag kände Frälsarens händer på axlarna. Hans närhet var nästan påtaglig när han lyfte tyngden som hade tryckt ihop mitt bröst.

Nu, över tjugo år senare, känner jag fortfarande den lättnaden. Ibland har jag känt mig ledsen, men aldrig tom, vid tanken på min fars bortgång.

FRÄLSAREN KAN HELA OCH STÄRKA

”Tack vare sitt oändliga och eviga offer (se Alma 34:14), har [Frälsaren] fullkomlig medkänsla och kan räcka oss sin barmhärtighets arm. Han kan nå ut, beröra, bistå, hela och stärka oss så att vi blir mer än vi själva någonsin kunnat bli och hjälpa oss göra det vi aldrig hade kunnat göra om vi litat enbart till vår egen kraft ...

Vars och ens unika bördor i livet hjälper oss lita till den helige Messias förtjänster och barmhärtighet och nåd (se 2 Nephi 2:8). Jag vittnar om och lovar att Frälsaren hjälper oss bära våra bördor med lätthet (se Mosiah 24:15).”

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum, ”Bära sina bördor med lätthet”, *Liahona*, maj 2014, s. 90.

Nu, över tjugo år senare, känner jag fortfarande lättnaden som Frälsaren gav mig. Många gånger har Anden kommit för att trösta mig, hjälpa mig och visa mig vägen.

Jag kan se tillbaka och se hur många gånger Anden har kommit för att trösta mig, hjälpa mig och visa mig hur jag ska gå i Frälsarens dyrbara fotspår. Jag kan känna hans närvaro i mitt liv tack vare den där första prövningen som hjälper mig att se på vardagsproblemen med ett evigt perspektiv. Jag vet att det är evangeliet i vårt liv som gör att vi kan känna den osynliga beröringen av Frälsarens hand.

Jag har gift mig för evigheten, och nu har min man och jag tre flickor som ger oss en försmak av himlen i vårt hem. När jag ser dem gläds jag åt friden och vetskapen att varje sorg, prövning och utmaning i deras liv kan

föra med sig större tro, ett starkare vittnesbörd och underbara mirakel. Jag gläds åt den djupa övertygelsen om att när de behöver något som min

man och jag inte kan ge dem så blir de skyddade, tröstade och räddade, precis som jag blev. ■

Författaren bor på Sardinien i Italien.

LÄRA AV PRÖVNINGAR

Det är viktigt att be om styrka och hjälp när vi har prövningar, men det är också viktigt att be om att vi ska lära oss något av prövningarna. Du kan be om "ögon till att se och öron till att höra" (5 Mos. 29:4) Herrens ömma barmhärtighet och nåd i ditt liv (se Ether 6:12).

Du kan skriva i din dagbok om något av det du har lärt dig och några av bevisen på vår himmelske Faders kärlek som du har upplevt under en svår tid i ditt liv.

**Äldste
Dallin H. Oaks**
i de tolv apostlarnas
kvorum

• STÅ SOM vittnen OM GUD

*Som "jordens salt" måste vi
som sista dagars heliga bevara
vår sälta genom att följa vår
religion och genom att visa att
vi är vittnen om Gud.*

Vi lever i en värld där många förnekar Guds existens och vikten av hans bud. Jag hoppas att det jag säger hjälper dig att bli ett bättre vittne om Gud och att bättre verka för sanning och rättfärdighet.

I.

Jag börjar med våra tre första trosartiklar:

"Vi tror på Gud den evige Fadern, på hans Son Jesus Kristus och på den Helige Anden.

Vi tror att människor kommer att straffas för sina egna synder och inte för Adams överträdelse.

Vi tror att hela människosläktet kan frälsas genom Kristi försoning och genom lydnad mot evangeliets lagar och förordningar" (Trosartiklarna 1:1–3).

En framstående profet i Mormons bok undervisade om samma sanningar:

"Tro på Gud. Tro att han är och att han har skapat allt, både i himlen och på jorden. Tro att han har all visdom och all makt, både i himlen och på jorden. Tro att människan inte förstår allt det som Herren kan förstå.

Och vidare: Tro att ni måste omvända er från era synder och överge dem och ödmjuka er inför Gud, och be i hjärtats uppriktighet om att han skall förlåta er" (Mosiah 4:9–10).

Men i dag förnekar eller tvivlar många på Guds existens och hävdar att alla regler som rör uppförande är skapade av människor och kan accepteras eller förkastas efter tycke och smak.

Varför talar jag om sådana grundläggande sanningar som Guds existens och vad som är rätt och fel i fråga om vårt uppförande? Ibland är det sådant vi tar för givet som vi behöver undervisa om mest. Vi kan försumma enkla, grundläggande sanningar därför att vi antar att de redan förstås av alla, men så är det inte. Vi måste framhålla de fundamentala sanningar som vår tro är baserad på. I grund och botten omfattar de Guds existens och sanningarnas eviga verklighet samt rätt och fel som det fastställts av hans lärdomar och hans bud.

II.

Den gudsförnekelse och det förringande av hans roll vad gäller människans förehavanden påbörjades under Renässansen och är allmänt rådande i dag. Att förhålliga det mänskliga förnuftet är något som haft bra och dålig inverkan. Vetenskapen har åstadkommit oräkneliga förbättringar i våra liv, men eftersom man genom att förneka gudomlig myndighet som den absoluta grunden för rätt och fel och ersatt Gud med vetenskap har många religiösa personer ställt frågan: "Varför [är] viljan hos den liberala traditionens briljanta filosofer [eller viljan hos en gren av Förenta staternas högsta domstol] ... mer relevant i fråga om moraliska beslut än Guds vilja?"¹

De som har ersatt det gudomliga inflytandet med mänskligt förnuft i sitt liv har förringat sig själva och samtidigt förbilligat civilisationen.

Jag är tacksam över att veta att det finns två metoder för att få kunskap – den vetenskapliga metoden och den andliga metoden som börjar med tro på Gud och som litar till skrifterna, inspirerad undervisning och personlig uppenbarelse. Det råder egentligen ingen konflikt mellan kunskapen som fås genom de här olika metoderna, för Gud, vår allsmåttige evige Fader, vet all sanning och manar oss att lära oss på båda sätten.

Profetior om de sista dagarna förutsäger stort motstånd mot inspirerad sanning och gärning. Några av de här profetiorna rör antikrist, och andra talar om den stora och avskyvärda kyrkan.

Antikrist

Aposteln Johannes använder ordet Antikrist för att beskriva någon "som förnekar Fadern och Sonen" (1 Joh. 2:22). I dag kallas de som förnekar Guds existens för ateister. Några av dem förlöjligar övertygelsen hos dem som tror på det som inte kan bevisas, men fastän de aggressivt förnekar en gudomlig existens kan de inte motbevisa den.

Vi är beredda på sådan gudsförnekelse genom berättelsen i Mormons bok om en man som hette Korihor. Med ord som liknar de mest ateistiska texterna i vår tid, sa Korihor, som kallades "antikrist" två gånger (Alma 30:6, 12):

"Ni kan inte veta något om det som ni inte ser. Därför kan ni inte veta att en Kristus skall komma.

Ni ser framåt och säger att ni ser en förlåtelse för era synder. Men se, detta är följden av ett vanvettigt sinne, och denna sinnesrubbing kommer som följd av era fäders traditioner som vilseleder er till att tro sådant som inte är sant" (Alma 30:15–16).

Korihor förkunnade "att ingen försoning för människornas synder kunde ske". Hans beskrivning av följderna av sin förnekelse av tanken om synd och en Frälsare är slående lik den uppfattning som många har i vår tid: "Varje människa här i livet skördade följderna av sitt eget handlande. Därför fick varje människa framgång alltefter sin begåvning, och varje människa segrade alltefter sin styrka. Och *vad människan än gjorde så var det inte något brott*" (Alma 30:17; kursiveringen tillagd).

Värderelativism

I dag kallar vi Korihors filosofi för värderelativism. Två observatörer beskriver den här filosofin så här: "När det gäller moraliska frågor finns det inga universellt objektiva riktiga eller felaktiga svar, inga olämpliga eller lämpliga omdömen och inga förnuftiga eller rationella sätt varigenom man alltid, överallt och för varje person kan fastställa vad som är moraliskt eller inte."²

Den här uppfattningen tillämpas av många inom media och som reaktion på gruppträck. "Bryt dig loss från de gamla reglerna. Gör det som känns bra för dig. Vi är inte ansvariga utöver det som människans lagar eller

"Humanismen gör människan till gud, den högste, och det mänskliga sinnet får bedöma vad som är sant, gott och vackert."

allmänhetens ogillande ålägger dem som åker fast." Bakom sådana tankar ligger antagandet att det inte finns någon Gud, eller om det finns det så har han inte gett något bud som gäller oss i dag.

Sekulär humanism

I den högre utbildningens värld har tanken om en obevisbar Gud och förnekelsen av rätt och fel stort inflytande. Sekulär humanism, en gren inom humanismen som förmodligen fått sitt namn av sin starka anknytning till sekularismen, tar medvetet eller omedvetet sitt uttryck i fakultetmedlemmars undervisning på många skolor och universitet.

För religiösa personer är det anstötliga elementet i olika humanistiska filosofier att de förnekar Guds existens och förkastar de moraliska sanningar som har sina rötter i hans bud. 1973 års humanistiska manifest förkastar således "traditionella moraliska regler"

och "traditionella dogmatiska eller auktoritära religioner som sätter uppenbarelse, Gud, ritualer och trosbekännelser över mänskliga behov och upplevelser". Det förkunnar vidare: "Vi har inte upptäckt något gudomligt syfte ... för människosläktet ... Människor är själva ansvariga för vad de är eller blir. Ingen gudom frälser oss. Vi måste frälsa oss själva."³

Anhängare av humanismen, som kallas humanister, har naturligtvis bidragit med mycket som är positivt. De stöder till exempel demokrati, mänskliga rättigheter, utbildning och materiell utveckling. Så länge som de här förbättringarna inte utesluter troende är vårt enda problem med humanister att de förnekar gudomlig auktoritet och gudomliga värden.

Som före detta filosoflärare vid BYU har Chauncey Riddle skrivit: "Humanismen gör människan till gud, den högste, och det

Nephi fick veta i en uppenbarelse att det bara fanns "två kyrkor": "Guds Lamms kyrka" och "djävulens kyrka".

mänskliga sinnet får bedöma vad som är sant, gott och vackert." Han påminner oss också om att humanismen "åtnjuter god publicitet i världen i dag eftersom de flesta författare, pedagoger och mediapersongligheter delar den övertygelsen".⁴

Många som förnekar eller tvivlar på Guds existens förkastar förmodligen värderelativismens filosofi. De anser sig ha vissa yttre normer för rätt och fel, men anser att absoluta sanningar som inte är baserade på en gudstro är svåra att förklara. Sekulära humanister, som formellt förkastar "traditionell religiös moral" och förkunnar sin tilltro till "vetenskapliga bevis"⁵, verkar uppfylla en profetia i Mormons bok om dem som "lever utan Gud i världen" (Mosiah 27:31).

Den stora och avskyvärda kyrkan och andra "kyrkor"

Profetior i Mormons bok beskriver "hela jordens stora och avskyvärda kyrka, vars grundare är djävulen" (1 Nephi 14:17). Det är profeterat att den här "kyrkan" ska ha "herravälde över hela jorden bland

alla nationer, släkter, tungomål och folk" (1 Nephi 14:11). Det står också att den här kyrkan, som kallas "den mest avskyvärda av alla kyrkor", för att "vinna världens beröm" ska försätta "Guds heliga ... i fångenskap" (1 Nephi 13:5, 9).

Eftersom inget religiöst samfund – kristet eller inte – någonsin har haft "herravälde" över alla nationer på jorden eller förmågan att försätta alla Guds heliga i "fångenskap", måste den här stora och avskyvärda kyrkan vara något långt mer genomträngande och utbrett än en enda "kyrka", som vi förstår den termen i dag. Det måste vara alla filosofier eller organisationer som motsätter sig en tro på Gud. Och "fångenskapen" som den här "kyrkan" vill försätta de heliga i är inte så mycket en fysisk fångenskap som en fångenskap i falska uppfattningar.

Nephi fick veta i en uppenbarelse att det bara fanns "två kyrkor": "Guds Lamms kyrka" och "djävulens kyrka" (1 Nephi 14:10; se också 13:4–6). Den beskrivningen fastställer en skillnad mellan dem som tror på Gud och

vill tjäna honom efter bästa förstånd och dem som förnekar Guds existens (se 1 Nephi 14:10).

Annan undervisning i Mormons bok använder också ordet *kyrka* för att uttrycka tro eller avsaknad av tro på Gud. I de avslutande kapitlen i Andra Nephi profeteras det om att icke-judarna i de sista dagarna ska bygga "många kyrkor" som "föraktar ... Guds makt och underverk och prisar sin egen visdom och sin egen lärdom för att kunna skaffa sig vinning" (2 Nephi 26:20). De berättar om "kyrkor som är upprättade, men inte åt Herren" (2 Nephi 28:3) som "undervisa[r] med sin lärdom" och "förnekar Guds ... makt" (2 Nephi 28:4, 5). De "säger till folket: Lyssna till oss och hör vår lära. Ty se, det finns ingen Gud i dag" (2 Nephi 28:5).

Under sin verksamhet bland nephiterna varnade Frälsaren för en kyrka som "inte är byggd på mitt evangelium utan är byggd på människors verk, eller på djävulens verk" (3 Nephi 27:11; se också undervisningen om "den stora och rymliga byggnaden" i 1 Nephi 8:26–33; 11:35 och 12:18). De här varningarna är inte begränsade till religiösa organisationer. I vår tids omständigheter innefattar de en mängd sekulära filosofier och aktiviteter.

III.

Många som tror på Gud och det som är rätt och fel enligt hans bud utsätts för förakt och hån av världsliga läror och gudsförnekelse som förekommer i många organisationer, bland annat utbildningsinstitutioner och media. Sådana profeterade utmaningar drabbar ett minskande antal gudfruktiga människor som delar vår tro på Gud och rätt och fel som existerar på grund av hans bud. Det här är bara en upprepning av det som hände när Frälsaren levde på jorden.

Fastän vi "på allt sätt [är] trängda", är vi "inte rådlösa" (2 Kor. 4:8). Vi vet att vår andliga utveckling kräver att det finns "en motsats till allting" (2 Nephi 2:11). Vi vet också att Herren "finner ... för gott att tukta sitt folk. Ja, han prövar deras tålmod och deras tro" (Mosiah 23:21). Men

skrifterna lär också att han ska befria dem som sätter sin lit till honom (se 1 Sam. 17:37, 45–46; Ps. 34:22; Ords. 3:5–6; Alma 36:27; 38:5).

Jag ska nu ge tre förslag på vad vi kan göra som svar på nuvarande förhållanden och börjar med det lättaste. Alla har att göra med en storslagen lära i Mormons bok, att vi ska "stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt där [vi] må befinna [oss], ända intill döden" (Mosiah 18:9).

Hedra Guds namn och inflytande

Vi har fått lära oss att "tro på Kristus och inte förneka honom" (2 Nephi 25:29); att vända oss till Kristus i varje tanke och att inte tvivla eller frukta (se L&F 6:36) samt att tala om Kristus, glädjas i Kristus och predika om Kristus (se 2 Nephi 25:26). Två sätt vi kan göra det på är i våra personliga böner och vår personliga kommunikation med andra.

I våra personliga böner och familjeböner bör vi be Gud att hjälpa oss och våra grannar och ledare att erkänna Gud vår Skapare och det rätta och orätta som fastställts av hans bud. Vi bör göra det för hans barns skull överallt.

Vi bör också motstå den nuvarande trenden att inte prata om religion ens i privata samtal. På senare år har religiösa symboler och högtidliga ord på julkort och kondoleanskort nästan helt försvunnit. När vi gör val om sådan kommunikation bör vi inte höra till dem som tar bort högtidliga ord från vår personliga kommunikation. Som troende har vi en plikt att bevara Guds och Kristi namn och inflytande i våra samtal, våra liv och vår kultur.

Erkänn offentligt Guds välsignelser

Stöd offentliga erkännanden om Guds välsignelser. Vi ska göra det för att bekämpa det avtagande användandet av uttryck för religiös tro, och omnämmandet av Gud och hans välsignelser i offentliga samtal. Jämför till exempel dagens offentliga dokument och regeringsledares retorik i Förenta staterna med liknande dokument och ord från ledare under Amerikas två första århundraden. I den jämförelsen får du bevis på medvetna ansträngningar att ta bort

sådan som handlar om Gud och religionens inflytande i Amerikas grundande och bevarande.

Vad kan vi göra åt det? För det första kan vi vara goda exempel i vår familj och i undervisning om kyrkan genom att uppmärksamma Herrens välsignelser i våra liv och i våra nationer. För att göra det här "med visdom och ordning" (Mosiah 4:27) bör vi se till att det inte ser ut som om vi förnekar att våra nationer omfattar och är välsignade av invånare som är judar, muslimer eller har en annan icke-kristen tro, liksom av ateister. I stället bör vi tala sanningsenligt om det faktum att till exempel Förenta staterna grundades av personer och ledare som till stor del var kristna och som gav uttryck för principerna i deras tro i konstitutionen, i lagar och i nationens kultur.⁶

Enligt en uppsats som nyligen skrevs av broder Clayton Christensen, lärare vid Harvards handelshögskola och tidigare områdessjuttio, är religion grunden till både demokrati och framgång. Han påminner oss om att både demokrati och kapitalism till stor del är beroende av lydnad mot sådant som inte tvingas på oss och att den förutsättningen är beroende av religioner som undervisar om sådant som "människors lika värde, vikten av att respektera andras ägodelar och personlig ärlighet och redbarhet". Sekularism, som vill ersätta teistisk religion, har ingen makt och inget program som kan ge det som broder Christensen kallar "den nödvändiga grunden till lydnad mot sådant som inte tvingas på oss".⁷

Förespråka fri religionsutövning

Förespråka fri religionsutövning. Det här är svårare eftersom det kräver ett samarbete mellan troende av olika åskådningar. På de platser där regeringen garanterar fri religionsutövning bör vi uppmana regeringsambetsmän att hedra den garantin. Här ska jag bara ta upp två exempel på nuvarande situationer.

Det första är offentliga böner. Bön är att tilltala en gudomlig varelse, oavsett gudsuppfattning och hur man väljer att tilltala honom. Oavsett bönens innehåll, vilket varierar efter tron hos den som ber, är en bön som

uppsänds offentligt viktig som bekräftelse på, eller en symbol för, en grupps gemensamma beroende av och vördnad för Gud. Det är sådana böner som uppsänds i början av möten för lagstiftande församlingar eller råds-möten och i eder som avläggs före vittnesmål eller officiella installationer. Vilken uppfattning om Gud personen som uppsänder bönen än har och vilken religiös övertygelse och vilket bönespråk han eller hon än har, hoppas jag att vi vittnar om vår tro på Gud genom bönen, och uppsänder den på ett klokt och tolerant sätt. Det här är värt att kämpa för.

För det andra bör vi vara uppmärksamma på och mot-sätta oss regeringsambetsmän och förespråkare för allmän policy som hävdar att fri religionsutövning är begränsad till "religionsfrihet". I Förenta staterna, till exempel, skyddar garantin om "fritt utövande" rätten att förflytta oss ut från våra privata miljöer, som kyrkor, synagogor och moskéer, och handla efter vår tro, enbart underställda de lagar som behövs för att skydda den allmänna hälsan, tryggheten och välfärden. Fritt utövande skyddar förstas religiösa personer så att de kan handla enligt sin tro i offentliga policydebatter och när de röstar som medborgare eller lagstiftare.

Som äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvo-rum sa i ett kraftfullt tal till en nationell åhörarskara med kristna ledare, vill vi som sista dagars heliga "gärna gå samman ... [för] att garantera den religionsfrihet som tillåter oss alla att säga vår mening [och agera] i frågor som angår det kristna samvetet och vår tids sociala problem"⁸.

Vi behöver stödja de koalitioner av religiösa ledare och gudfruktiga människor som kommer samman för att för-svara den traditionella kulturen i fråga om tro på Gud och erkännandet av hans välsignelser.

IV.

Avslutningsvis säger jag till alla troende överallt att vi har en högtidlig religiös plikt att vara vittnen om Gud. Vi måste vittna om vår religiösa tro, förena oss och insistera på rätten att fritt utöva våra religioner och hedra deras viktiga roll när det gäller att etablera, bevara och gynna nationerna.

Vi behöver stödja koalitioner av religiösa ledare och gudfruktiga människor som kommer samman för att försvara den traditionella kulturen i fråga om tro på Gud och erkännandet av hans välsignelser.

Jag vill påminna mina medkristna om aposteln Johannes högtidliga undervisning:

”Och varje ande som inte bekänner Jesus, han är inte från Gud. Det är Antikrists ande, som ni har hört skulle komma och som redan nu är i världen” (1 Joh. 4:3).

Följden av att inte göra vår röst hörd som vittnen om Gud visar sig i vår Frälsares ord om saltet som har mist sin sälta. Blandat med andra ämnen – precis som vi kan försvagas av världens värderingar – förlorar det sitt unika inflytande på massans helhet. Som Frälsaren sa: ”Det duger bara till att kastas ut och trampas ner av människor” (Matt. 5:13).

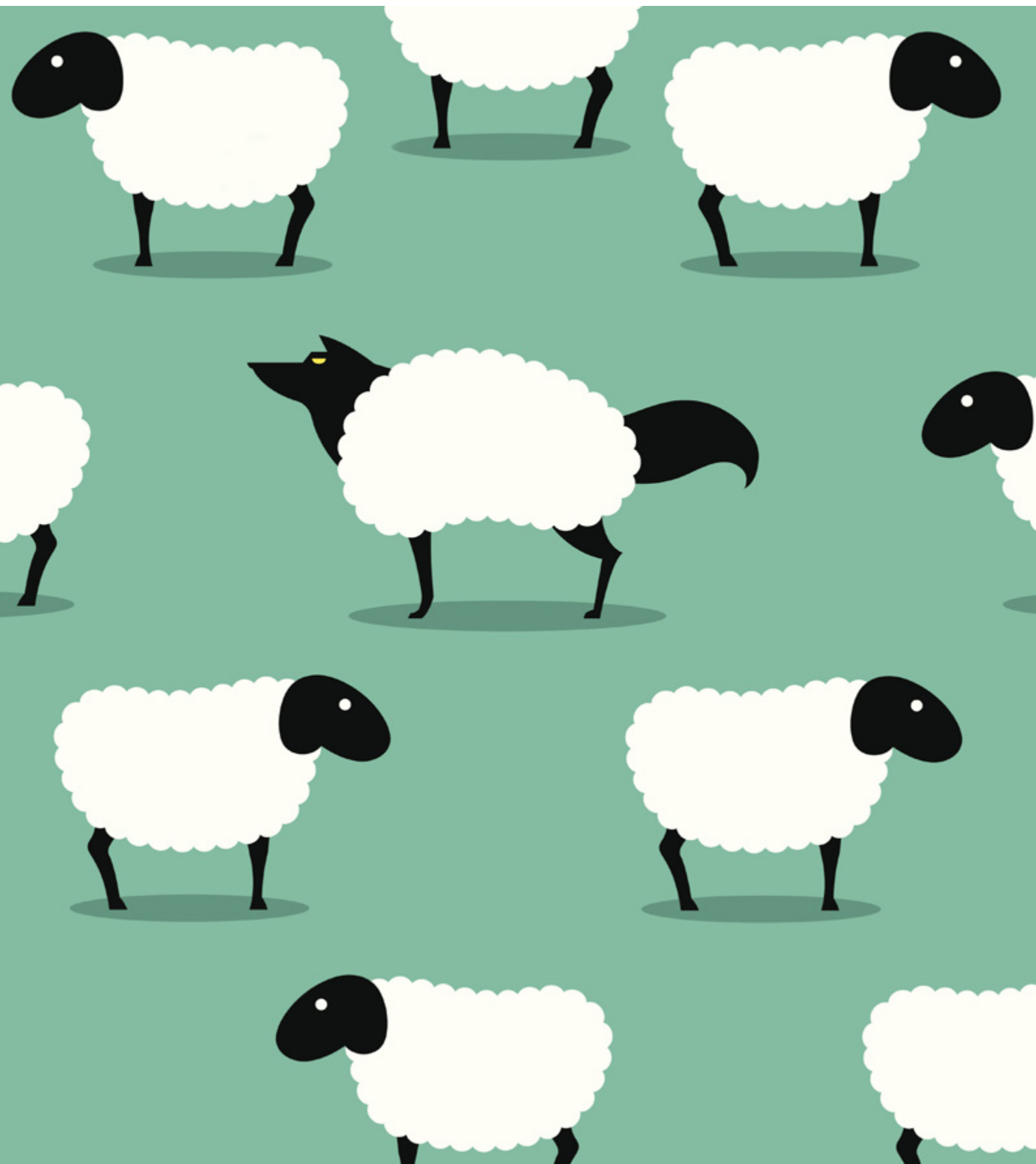
Som ”jordens salt” (Matt. 5:13) måste vi som sista dagars heliga bevara vår sälta genom att följa vår religion och genom att visa att vi är vittnen om Gud. När vi gör det förenar vi oss med dem som får åtnjuta den slutliga segern för sanning och rättfärdighet,

när ”varje knä [skall] böja sig, och varje tunga skall prisa Gud” (Rom. 14:11) och Herren Jesus Kristus som vi dyrkar och vars tjänare vi är. ■

Från ”Witnesses of God”, ett tal som hölls under ett andligt möte vid Brigham Young-universitetet-Idaho den 25 februari 2014. För hela texten på engelska, gå till www2.byui.edu/DevotionalsandSpeeches.

SLUTNOTER

1. Stephen L. Carter, *The Culture of Disbelief: How American Law and Politics Trivialize Religious Devotion* (1993), s. 226; se kapitel 11 i stort.
2. Francis J. Beckwith och Gregory Koukl, *Relativism: Feet Firmly Planted in Mid-Air* (1998), s. 12–13.
3. I Paul Kurtz, red., *Humanist Manifestos I and II* (1973), s. 14, 15–16.
4. Chauncey Riddle, *Think Independently: How to Think in This World but Not Think with It* (2009), s. 120, 121.
5. I Kurtz, *Humanist Manifestos I and II*, s. 16.
6. Se John A. Howard, *Christianity: Lifeblood of America's Free Society, 1620–1945* (2008), s. 51.
7. Clayton Christensen, ”Religion Is the Foundation of Democracy and Prosperity”, se mormonperspectives.com/2011/02/08/religion-is-the-foundation-of-democracy-and-prosperity.
8. Jeffrey R. Holland, ”Stå tillsammans i Kristi sak”, *Liahona*, aug. 2012, s. 26.

Satans uppror

Vad var det egentligen som Satan föreslog i det förjordiska rådet?

Mark A. Mathews

Seminarier och institut

När jag var ung man började jag lägga märke till en intressant tendens hos några medlemmar i kyrkan. När de såg en situation där man kom överens om regler och tillämpade följderna av olydnad (till exempel i kyrkans disciplinråd, när föräldrar disciplinerar sina barn eller när det gäller missionsregler eller normer för uppförande på kyrkans skolor) sa de ofta: "Men är inte det vad Satan skulle göra? Tvingar de inte personer att vara rättfärdiga?"

Först blev jag förvånad över den reaktionen – hur kunde någon tro att sådant som godkänts av Herren och hans kyrka kan vara en del av Satans plan?" Sedan dess har jag insett att missförstånd som de här om Satans uppror och kriget i himlen faktiskt är ganska vanliga, liksom förhastade beskyllningar av vad som ser ut som den planen i dag. Tyvärr kan de här doktrinära missförstånden få skadliga följder.

De här missförstånden kan till exempel få vissa föräldrar att tro att de inte får uppmana sina barn att gå i kyrkan. De kan få kyrkans medlemmar att stödja legalisering av allvarliga moraliska synder. Och de här missförstånden kan också få en del medlemmar att tro att det på något sätt är mot Guds plan att ingå och hålla förbund och bestämma sig för att vara lydig, när det ironiskt nog är så att lydnad mot förbund är det centrala i Guds sanna frälsningsplan.

Vad säger skrifterna?

Vissa uppfattningar om vad Satan föreslog i förutttillvaron verkar komma mer från tradition än från faktisk

uppenbarelse om ämnet. Därför är det viktigt att gå tillbaka till skrifterna och ta reda på vad Herren faktiskt har uppenbarat om det här viktiga ämnet. I skrifterna hittar vi vad Satan föreslog i första verserna av Moses fjärde kapitel:

"Och jag, Herren Gud, talade till Mose och sade: Denne Satan som du har befallt i min Enföddes namn är den samme som var från begynnelsen, och som kom inför mig och sade: Se, här är jag, sänd mig. Jag skall vara din son, och jag skall återlösa hela människosläktet så att inte en enda själ skall gå förlorad, och jag skall förvisso göra det, ge mig därför din ära.

Men se, min älskade Son, som var min Älskade och Utvalde från begynnelsen, sade till mig: Fader, ske din vilja, och äran vare din för evigt.

Och eftersom denne Satan nu gjorde uppror mot mig och försökte omintetgöra människans handlingsfrihet som jag, Herren Gud, hade givit henne, och även ville att jag skulle ge honom min egen makt, lät jag nedstörta honom genom min Enföddes makt.

Och han blev Satan, ja, djävulen, alla lögners fader, för att bedra och förblinda människorna och leda dem som fångar enligt sin vilja, ja, alla som inte vill hörsamma min röst" (Mose 4:1–4).

Alla lögners fader

I de här verserna är det tydligt att vår himmelske Fader inte frågade efter volontärer som skulle uppfinna och presentera olika och konkurrerande frälsningsplaner, som vissa förmodat. I stället var det vår himmelske Faders plan,

och han presenterade den för sina andebarn som hade samlats i det stora rådet i himlen. Jesus Kristus, som var utvald från begynnelsen att vara Frälsare i den planen, föreslog ödmjukt att vår himmelske Faders plan skulle stödjas och sade: "Fader, ske din vilja [dvs. plan]." Det var i detta sammanhang som Satan kom med sitt ovälkomna och arroganta förslag att förändra vår himmelske Faders plan så att den skulle ge universell frälsning till alla (se Mose 4:1). Innan vi går in på hur han

menade att det skulle genomföras, är det viktigt att notera att Satan i de här verserna kallas för "alla lögners fader" (Mose 4:4). Vid ett annat tillfälle kallas han "en lögnare från begynnelsen" (L&F 93:25). Det skulle vara mycket naivt att anta att Satan talade sanning när han gjorde detta överdrivna anspråk på universell frälsning.

Om vi förstår Satans karaktär och historia är det mer träffande att se honom som den förste lögnaren som försökte sälja oss en produkt som han visste att han aldrig kunde leverera. Han påstod att han skulle frälsa oss alla om vi följde honom i stället för den plan som vår himmelske Fader hade skapat för vår frälsning och som understöddes av vår Frälsare Jesus Kristus.

Det som Satan föreslog var en lögn. Det skulle aldrig ha fungerat. Det var inte ett genomförbart alternativ till vår himmelske Faders redan fullkomliga plan, utan en fälla för att förleda och lura människor att följa Satan. Det var i slutändan en plan för förbannelse, inte en plan för frälsning.

Förgöra den fria viljan

Det är viktigt att notera att de här skriftverserna inte tydligt beskriver *hur* Satan skulle förverkliga den här lögnen. Allt som står i skrifterna är att den skulle "omintetgöra människans handlingsfrihet" (Mose 4:3). President J. Reuben Clark (1871–1961), förste rådgivare i första presidentskapet,

framlade två huvudsakliga möjligheter till det som Satan föreslog att han skulle göra, och påminde oss om att ingen av dem skulle ha fungerat. Han förklarade: "Så som jag läser skrifterna krävde Satans plan endera av två saker: Antingen att utöva tvång mot människan ... eller att människorna skulle frälsas i synd. Jag ifrågasätter huruvida människans intelligens kan tvingas. Förvisso kan människor inte frälsas i synd" (i Conference Report, okt. 1949, s. 193; citerad i *Evangeliets lärosatser – Lektionsbok* [1987], s. 15).

Fastän ingen av de här möjligheterna skulle ha fungerat, ser vi delar av var och en i Satans ansträngningar och metoder i dag. Till exempel används tvång och påtryckningar i dag av tyranner som vill ha makt över nationer, och av politiska aktivister som vill begränsa religionsfriheten och tvinga samhället att anamma ett syndigt beteende. Herren har särskilt uppmanat till att inte "utöva kontroll eller herravälde eller tvång över människobarnens själar genom någon grad av orättfärdighet" (L&F 121:37).

Men Herren förklarade också att makt och inflytande kan användas för att uppmuntra till rättfärdighet genom kärleksfull överbevisning, rättfärdig tillrättavisning och passande konsekvenser (se L&F 121:41–43). Det här viktiga förtydligandet visar att Herren godkänner att vi ger passande tillrättavisning som föräldrar, upprättar regler och normer i missioner och i kyrkans skolor, och instiftar rättfärdiga lagar i samhället. Det är inte en del av "Satans plan". Att hedra den fria viljan är inte detsamma som att acceptera anarki.

Den andra möjligheten som Satan föreslog för att frälsa alla beskrivs i Bible Dictionary: "Lucifer och hans anhängare ville att frälsning automatiskt skulle komma till alla som kom till jorden, utan avseende på personliga preferenser, handlingsfrihet eller frivillig hängivenhet" ("War in Heaven"). Med andra ord är en annan tolkning att Satan

erbjöd sig att frälsa oss alla, oavsett vad vi gjorde. Det här skulle förstöra handlingsfriheten genom att göra den oavvändbar. Om alla följderna av våra val skulle tas bort och alla skulle få samma belöning, skulle våra val bli meningslösa och vår handlingsfrihet skulle vara förintad.

Den här tolkningen av hur Satan erbjöd sig att frälsa oss ser vi också i många av hans ansträngningar och metoder som vi känner till i dag. Satan lovar hela tiden människor att de kan leva ett liv i synd och fortfarande frälsas eller att de kan finna glädje i orättfärdighet. Det här lockande budskapet om en enkel frälsning och livsstil är mycket populärt i dag, liksom Satans erbjudande var i kriget i himlen där "många [följde] efter honom" (Abraham 3:28).

Vi kan se av de här exemplen att Satans metod inte har förändrats nämnvärt sedan förut tillvaron. Satan fortsätter att ljuga för människorna genom att lova dem att om de följer honom ska de bli frälsta, eller lyckliga eller vad det än är de vill höra. Han fortsätter också att använda tvång för att försöka pådyvla andra sina orättfärdiga synsätt och sedvänjor. Alltså "fortsätter krigsföringen på jorden, ... samma frågor strider och samma frälsning står på spel" (Bible Dictionary, "War in Heaven").

En upprorisk plan

Det enklaste sättet att beskriva Satans plan kanske inte är baserat på spekulativa teorier om vad Satan erbjöd sig att göra utan på vad hans plan fick honom och hans anhängare att faktiskt göra – uppror. I skrifterna står det upprepade gånger att Satan gjorde öppet uppror mot Gud. Herren förkunnade till exempel att "Satan ... gjorde uppror mot mig" (Mose 4:3); "en Guds ängel, som hade en ledande ställning i Guds närhet ... gjorde uppror mot den enfödde Sonen" (L&F 76:25) och "han gjorde uppror mot mig och sade: Ge mig din ära, vilket är min makt" (L&F 29:36).

I de här verserna ser vi tydligt att Satans förslag inte var något oskyldigt erbjudande att ändra på Guds plan. Det var ett uppror, en revolt, ett försök till myteri för att störta Gud från tronen och ta över himlen. De som följde Satan förklarade krig i himlen och gjorde sig själva till

Guds fiender. Deras handlingsfrihet förstördes eftersom de vägrade att välja "frihet och evigt liv genom alla människors store Medlare" och i stället valde "fångenskap och död enligt djävulens fångenskap och makt. Ty han strävar efter att göra alla människor lika olyckliga som han själv är" (2 Nephi 2:27). Därför vände han bort "en tredjedel av himlens härskaror ... från [Gud] på grund av deras handlingsfrihet" (L&F 29:36).

Med andra ord, det enklaste sättet att se på Satans plan är att det är en plan för uppror och olydnad mot Gud. Gud däremot sammanfattade sin plan med de här orden: "Och vi skall pröva dem med detta för att se om de kommer att göra allt vad Herren deras Gud befäller dem" (Abraham 3:25). Dessutom "tror [vi] att hela människosläktet kan frälsas genom Kristi försoning och genom lydnad mot evangeliets lagar och förordningar" (Trosartiklarna 1:3). Alltså är Guds plan en plan för lydnad och rättfärdighet medan Satans plan är en plan för olydnad och uppror.

Hur vi känner igen planen

När vi på rätt sätt förstår skillnaden mellan Guds plan och Satans mål så kan vi tydligare urskilja vilka som följer eller som *egentligen* inte följer Satan. Det hjälper oss att undvika att anklaga dem som uppmuntrar till rättfärdighet och förespråkar lydnad för att följa Satans plan, när de i själva verket följer Guds plan. Det visar också vilka som verkligen följer Satans plan i dag.

De som protesterar och gör uppror mot Gud och hans profeter, de som vill förändra Guds plan, de som kräver att rättfärdighetens normer sänks och vill få andra att acceptera omoral samt de som vill bedra människor till att tro att orättfärdighet är lycka och att vi kan frälsas i synd stöder alla olika delar av Satans upproriska strategi.

Må vi följa vår himmelske Faders sanna plan, en frälsningsplan "genom Kristi försoning" och genom "lydnad mot evangeliets lagar och förordningar" (Trosartiklarna 1:3). ■

Författaren bor i Utah, USA.

För att ge feedback på den här artikeln eller någon annan artikel i Liahona, mejla till liahona@ldschurch.org.

**Äldste
Ulisses Soares**
i de sjuttios
presidentskap

HÅLL FAST VID LEDSTÅNGEN

*Om vi utövar tro och hängivet lyder Herrens bud,
är det lättare att välja det rätta.*

När en god medlem i kyrkan som jag känner gick på college blev han bjuden till en fest en lördagskväll hemma hos en klasskamrat. Min väns collegelärare var också inbjudna, särskilt de som var vänliga mot eleverna. Det verkade som om festen skulle bli trevlig och att det skulle kännas tryggt att vara med.

Men när min vän kom dit insåg han snabbt att atmosfären inte var vad han hade väntat sig. Eleverna drack, rökte, använde droger och gjorde sådant som var förskräckligt i varje hörn av huset. Han blev nervös och bestämde sig för att gå, men festen hölls långt ifrån hans hem. Han hade fått skjuts av vänner så han hade ingen möjlighet att ta sig hem själv.

Då uppsände han tyst en bön till Herren och bad om hjälp. Efter att ha funderat en stund kände han att han skulle gå ut. Han följde sina känslor och stannade kvar utanför huset tills festen var över.

På hemvägen pratade hans vänner om allt det hemska som hade hänt under festen. Min

vän kände sig illa till mods över situationen. Det var inte lätt för honom.

Men när han tog del av sakramentet nästa dag i kyrkan kände han sig lugn och fridfull och säker på att han hade fattat rätt beslut. Han insåg vad det betyder att ta tag i ledstången av järn och inte släppa taget, inte ens när vi befinner oss i mörker. Han förstod tydligt vad Nephi undervisade sina bröder om när han sade att ”de som hörsammar Guds ord och håller fast vid det, de skall aldrig förgås. Inte heller skall motståndarens frestelser och brinnande pilar slå dem med blindhet för att leda dem till undergång” (1 Nephi 15:24).

Föreställ dig vad som kunde ha hänt om den unge mannen inte hade varit stark nog att hålla fast i ledstången av järn för att det var pinsamt. Till följd av det här och andra beslut i sitt liv gifte han sig med en ung kvinna i templet, bildade en rättfärdig familj och blev framgångsrik. Han tjänar trofast i kyrkan i dag och försöker vara ett gott exempel för sina barn.

Den naturliga människan

Det är inte lätt att möta frestelser varje dag. Vi ställs alla inför en miljö som är fientligt inställd mot Jesu Kristi evangelium. Vi lever i en värld där moralen blir allt sämre. Media och teknik uppmuntrar oss att delta i destruktiva och livsförgörande aktiviteter som går emot våra trosuppfattningar och värderingarna i Jesu Kristi evangelium. Påtryckningar från vänner som inte delar våra värderingar, eller som delar våra värderingar men är svaga i tron, manar oss till förnedrande handlingar. Dessutom måste vi hantera den naturliga människan som finns i var och en av oss.

I Handledning för skriftstudier beskrivs den naturliga människan som "en person som väljer att påverkas av köttets begär, lustar, önskningar och känslor hellre än av den Helige Andens maningar. En sådan människa förstår det fysiska men inte det andliga ... Var och en måste födas på nytt genom Jesu Kristi försoning för att upphöra att vara en 'naturlig människa'."¹

President Thomas S. Monson citerar ofta ett talesätt som kan hjälpa oss att undvika frestelsernas distraktion och hålla oss på rätt kurs: "Du kan inte ha rätt genom att göra fel, och du kan inte ha fel genom att göra rätt."²

Om vi utövar tro och hängivet lyder Herrens bud, är det lättare att välja det rätta.

Kristi ljus

Profeten Mormon sade till sitt folk:

"Därför visar jag er hur ni bör döma, ty allt som inbjuder till att göra gott och som förmår människor att tro på

Min vän kände att han skulle lämna festen och hålla sig utomhus tills den var slut. Han insåg vad det innebär att ta tag i ledstången av järn och inte släppa taget, inte ens när det är mörkt.

Min vän från college använde de här två gåvorna. Kristi ljus hjälpte honom att se vad som var rätt, och den Helige Anden vägledde hans beslut om vilken väg han skulle gå. De här två gåvorna är tillgängliga för dem som håller fast i ledstången av järn.

Omvändelsens gåva

Låt oss föreställa oss att vi av någon anledning har bedragits eller förvirrats av en frestelse och begår en synd. Vad bör vi göra? Om vi låter oss frestas och syndar måste vi förlika oss med Gud. Enligt skrifternas språk måste vi omvända oss.

Kristus kommer genom Kristi kraft och gåva, varför ni med fullkomlig visshet kan veta att det är av Gud.

Men allt som förmår människor att göra ont och att inte tro på Kristus och att förneka honom och att inte tjäna Gud, det är – och det kan ni med fullkomlig visshet veta – av djävulen. Ty på så sätt verkar djävulen, ty han förmår ingen människa att göra gott, nej, inte en enda. Det gör inte heller hans änglar, och inte heller de som underkastar sig honom" (Moroni 7:16–17).

Vår himmelske Fader har gett oss Kristi ljus, som är "gudomlig energi, kraft eller inflytande som utgår från Gud genom Kristus och ger liv och ljus åt allting"³. Det hjälper oss att välja mellan rätt och fel. Den här gåvan, tillsammans med den Helige Andens sällskap, hjälper oss att avgöra om ett val sätter oss i Herrens territorium eller bakom fiendelinjen. Om vi uppför oss väl är vi inspirerade av Gud. Om vi uppför oss illa är vi inspirerade av fienden.

Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum har sagt:

”När vi syndar vänder vi oss bort från Gud. När vi omvänder oss vänder vi oss till Gud.

Inbjudan att omvända oss är sällan en tillrättavisning utan snarare en kärleksfull vädjan att vända om och ”åter vända” till Gud [se Helaman 7:17]. Vår kärleksfulle Fader och hans enfödde Son vädjar till oss att vara mer än vad vi är, sträva efter att leva vårt liv på ett högre plan, ändra oss och uppleva glädjen i att hålla buden. Som Kristi lärjungar gläds vi åt välsignelsen att kunna omvända oss och få uppleva förlåtelsens glädje. Den blir en del av oss, den formar vårt sätt att tänka och känna.”⁴

Omvändelse är en underbar gåva som är tillgänglig för alla som vill återvända till Gud och låta honom forma deras liv.

Vi föddes med gudomlighetens frö i våra andar eftersom vi är Guds barn. Det här fröet behöver växa. Det växer när vi utövar vår handlingsfrihet i rättfärdighet när vi fattar rätta beslut och när vi låter Kristi ljus och den Helige Anden vägleda oss i besluten vi fattar i livet. Den här processen tar tid, men det är möjligt för oss att forma vår ande och vårt liv från dag till dag.

När Herren ser vår hängivenhet och uthållighet, ger han oss det som vi inte kan åstadkomma själva. Han formar oss eftersom han ser våra ansträngningar att övervinna våra ofullkomligheter och mänskliga svagheter.

I det avseendet blir omvändelsen en del av vårt dagliga liv. Det är mycket viktigt att vi tar sakramentet varje vecka – att vi ödmjukt kommer inför Herren, erkänner vårt beroende av honom, ber honom förlåta och förnya oss samt lovar att alltid minnas honom.

Ibland märker vi, i vår dagliga strävan att bli mer kristuslika, att vi gång på gång kämpar med samma svårigheter. Det är som att gå upp för ett skogbevuxet berg. Ibland ser vi inte våra framsteg förrän vi närmar oss toppen och tittar tillbaka från den höga bergsryggen. Bli inte missmodig. Om du strävar efter och arbetar på att omvända dig är du inne i omvändelseprocessen.

Äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum har sagt: ”Att ... övervinna dåliga vanor eller beroenden kräver oftast en ansträngning i dag, följd av ännu en i morgon och så en till, kanske i många dagar, månader eller år, tills vi vinner segern.”⁵

Allteftersom vi gör framsteg ser vi livet klarare och känner hur den Helige Anden verkar mer kraftfullt inom oss. Ni som är uppriktigt ångerfulla men inte tycks kunna känna någon lindring, fortsätt att hålla buden. Jag lovar er att lindring kommer enligt Herrens tidsplan. Helandet tar tid.

Låt oss behålla ett evigt perspektiv genom att övervinna den naturliga människan, döma genom Kristi ljus, söka vägledning från den Helige Anden, omvända oss när vi felar och låta vår himmelske Fader förvandla vårt liv till det som han har planerat för oss. ■

Från "Becoming a Work of art", ett tal som hölls under ett andligt möte vid Brigham Young-universitetet den 5 nov. 2013. För hela texten på engelska, gå till speeches.byu.edu.

SLUTNOTER

- 1.Handledning för skriftstudier, "Naturliga människan, den"; scriptures.lds.org.
- 2.Thomas S. Monson, "I farozonen", *Nordstjärnan*, juli 1998, s. 49.
- 3.Handledning för skriftstudier, "Ljus, Kristi ljus"; scriptures.lds.org.
- 4.Neil L. Andersen, "Bli omvända ... så att jag kan hela er", *Liahona*, nov. 2009, s. 40.
- 5.D. Todd Christofferson, "Se Guds hand i våra dagliga välsignelser", *Liahona*, jan. 2012, s. 29.

ETT LÖFTE TILL ALLA

”Frälsaren genomförde försoningen, som gör det möjligt för oss att bli rena ... De som omvänder sig och överger synden finner att hans barmhärtiga arm ännu är utsträckt ... Han offrade sig för att befria oss från syndens följder så att alla kan få sina skuldskänslor raderade och känna hopp.”

President Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kворum, "Upphovet till vårt hopp", *Liahona*, nov. 2014, s. 6, 7.

FRÄLSARENS • RESPEKT FÖR kvinnan

Robert och Marie Lund

I en tid när kvinnor i allmänhet behandlades som underlägsna, visar Johannes-evangeliet att Jesus Kristus behandlade kvinnor med medkänsla och respekt. Som äldste James E. Talmage (1862–1933) i de tolv apostlarnas kvorum sa, är "Jesus Kristus ... kvinnans och kvinnlighetens största förkämpe".¹

Den här artikeln fokuserar på följande kvinnor i Johannesevangeliet:

1) Maria, Jesu moder (se Joh. 2:1–11; 19:25–27);
2) den samaritiska kvinnan vid brunnen (se Joh. 4:4–30, 39–42); 3) kvinnan som ertappades med äktenskapsbrott (se Joh. 8:1–11) och 4) Maria från Magdala (se Joh. 20:1–18). De här kvinnornas upplevelser i livet skilde sig markant åt, men Johannes belyser sättet Frälsaren såg på de olika omständigheterna i deras liv och han nedtecknar välsignelserna som kom till varje kvinna tack vare hennes tro på Jesus Kristus.

*Genom att studera
Kristi umgänge med
kvinnor i Johannesevan-
geliet kan vi bättre förstå
vår potentiella relation
till honom.*

Marias tro föregick det första offentliga underverket

Johannes presenterar Maria för läsaren i början av sitt evangelium. Hans redogörelse för Jesu Kristi första offentliga underverk vid bröllopet i Kana innehåller en hyllning till Marias tro.

Maria hade troligtvis ett ansvar att fylla vid bröllopet.² När "vinet tog slut sade Jesu mor till honom: 'De har inget vin'" (Joh. 2:3). Det här avsnittet antyder att när Maria vände sig till Jesus Kristus om hjälp så kan hon respektfullt ha förväntat sig ett underverk.³

Jesu Kristus svarade: "Kvinna, vad har vi med det att göra? Min stund har ännu inte kommit" (Joh. 2:4). I Joseph Smiths inspirerade översättning av den här versen frågar Frälsaren Maria vad hon vill att han ska göra och lovar att göra det.⁴ Titeln *kvinna* kan låta hård och respektlös för en nutida läsare, men när Frälsaren använder den här så är det mycket troligt att han vill förmedla motsatt innebörd.⁵ En forskare förklarar: "'Kvinna', eller snarare 'Dam' är på grekiska en respektfull titel som också används för att tilltala drottningar."⁶ Det var som om han sa till sin mor: "Min dam, vad du än ber mig om i tro skall jag göra för dig." Berättelsen visar att Frälsaren var intresserad av de rutinmässiga stressmoment som kvinnor ställs inför. Jesu Kristus hedrade sin mor genom att erbjuda sig att hjälpa henne med hennes bördor och ansvar.

Sedan skildras Marias fortsatta tro när hon uppmanar tjänarna att lyda Kristus: "Gör vad han än säger till er" (Joh. 2:5). Vattenkrukorna fylldes och Frälsaren förvandlade vattnet till vin som svar på Marias önskan att han skulle tjäna gästerna på bröllopet. Vilken vacker lära Maria framhåller: När vi har ett behov kan vi söka efter och lita på Jesus Kristus som har all makt. Liksom Maria kan sista dagars heliga kvinnor lita på Jesus Kristus i tro när de känner sig överväldigade av alla sina ansvar.

Den här korta berättelsen undervisar inte bara om kraften i Marias tro utan bekräftar också Jesu Kristi sanna identitet som Guds Son genom hans första offentliga

Vilken vacker lära Maria framhåller: När vi har ett behov kan vi söka efter och lita på Jesus Kristus som har all makt.

Tack vare sin tro fick den samaritiska kvinnan ett vittnesbörd från Anden och ville vittna om att Jesus var Kristus, den utlovade Messias.

underverk. Nästa kvinna Johannes presenterar för läsaren är den samaritiska kvinnan.

Jesus Kristus visade respekt för en kvinna från Samarien

Berättelsen i Johannes 4 visar Jesu Kristi respekt för alla kvinnor, oavsett nationalitet eller religiös bakgrund. Vissa judar såg samariterna som "orenare än varje hedning"⁷ och skydde allt samröre med dem. Jesus Kristus satte inte bara dåtidens traditioner åt sidan, utan äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum har uppmärksammat hur Frälsaren även hedrade den här kvinnan: "Första gången Herren bekände sig vara Kristus, var för en samaritisk kvinna vid Jakobs brunn."⁸

Efter att ha färdats i dagens hetta stannade Jesus Kristus för att vila och hämta vatten. Frälsaren inledde samtalet med den samaritiska kvinnan vid brunnen genom att be henne om vatten. Gradvis under samtalet fick hon ett vittnesbörd om hans gudomlighet. Johannes nedtecknar att hon först kallade Jesus "jude", sedan "Herre", sedan "profet" och slutligen "Messias" (se Joh. 4:9–29). Hennes alltmer respektfulla val av titlar antyder att hon utvecklade en tro på Jesus Kristus och omvändes.

Frälsaren sade till henne att han hade "levande vatten" (Joh. 4:10) och att de som drack av det aldrig skulle törsta. Kvinnan som blev förbryllad ställde fler frågor. Jesus Kristus avslöjade då den samaritiska kvinnans tidigare liv och hennes nu syndfulla relation. Fastän hon kanske kände sig generad är det möjligt att hon också kände att Jesus Kristus talade med respekt, för hon svarade eftertänksamt: "Herre, jag märker att du är en profet" (Joh. 4:19). Eftersom kvinnans synder redan var avslöjade och hon inte hade något mer att dölja, utövade hon tro på Jesus Kristus medan han undervisade henne. Ett av hans svar kan vara en nyckel till att uppnå frälsning: "Tro mig, kvinna [eller min dam]" (Joh. 4:21).

Tack vare sin tro fick den samaritiska kvinnan ett vittnesbörd från Anden och ville vittna om att Jesus var Kristus, den utlovade Messias. Hon lämnade sin vattenkruka (symbol för hennes världsliga ägodelar) och gick till staden

och förkunnade: "Kom och se en man som har sagt mig allt vad jag har gjort. Han kanske är Messias" (Joh. 4:29). Den samaritiska kvinnan blev ett redskap i Guds händer, och hennes tro och missionsanda hjälpte till att uppmjuka andras hjärtan till att ta emot Jesus Kristus.

Genom att belysa den här upplevelsen visar Johannes att Frälsaren är medveten om kvinnor och känner till detaljerna i deras liv. Dessutom respekterar han alla kvinnor oavsett deras bakgrund. För kvinnor som känner att de inte har en relation till Kristus eller känner sig utstötta i sitt eget samhälle, visar den här berättelsen att Jesus Kristus känner till varje kvinnas utmaningar och kan ta emot och lyfta henne. Johannes evangelium belyser det här genom att undervisa om Kristi medkänsla för kvinnan som ertappades med äktenskapsbrott.

Jesus Kristus visade medkänsla med kvinnan som ertappades med äktenskapsbrott

I Johannes 8 jämförs fariséernas grymma behandling av kvinnan med den milda respekt och det medlidande som Jesus Kristus visade henne. Kanske ville Frälsaren försöka låta fariséerna inse och ta tillbaka sitt hårda fördömande av kvinnan när han "böjde sig ner och skrev med fingret på marken" som om han inte hörde dem (Joh. 8:6). Att "skriva på marken" var en välkänd symbolisk handling under antiken, som betecknade en ovillighet att hantera en aktuell situation".⁹

Ändå fortsatte de skriftlärda och fariséerna att besvära Jesus Kristus och genera kvinnan. Av medlidande med kvinnan "reste [Jesus] sig och sade: 'Den som är utan synd må kasta första stenen på henne.' Och han böjde sig ner igen och skrev på marken" (Joh. 8:7-8). Blottställda och dömda av sig själva gick anklagarna iväg en efter en. Bara kvinnan som begått äktenskapsbrott var kvar för att ställas inför Jesus.

Till kvinnans fördel ska sägas att hon stannade vid Jesu Kristi sida i stället för att fly. Hon måste ha känt sig upplyft och stärkt av den respekt som Jesus visade henne. Han frågade: "Kvinna [eller min dam], var är de? Har

Till kvinnans fördel, hon som omtalas i Johannes 8, ska sägas att hon stannade vid Jesu Kristi sida i stället för att fly. Hon måste ha känt sig upplyft och stärkt av den respekt som Jesus visade henne.

Maria från Magdala blev utvald till att som första person se och sedan få uppdraget att vittna om den uppståndne Frälsaren. Herren fortsätter att lita på att kvinnorna i vår tid står som vittnen om honom.

ingen dömt dig?" Hon svarade: 'Nej, Herre, ingen.' Då sade Jesus: 'Inte heller jag dömer dig. Gå, och synda inte mer!'" (Joh. 8:10–11).¹⁰

Återigen vittnar Johannes evangelium om att Jesus Kristus behandlade kvinnor med medkänsla och respekt, oavsett deras synder. Eftersom vi alla har syndat kan vi få stort hopp av den här kvinnans exempel som utövade tro på Jesus Kristus. Liksom Frälsaren visade empati mot den här kvinnan under svåra och bedrövliga omständigheter, tröstade han Maria från Magdala när hon grät vid graven.

Maria från Magdala utvaldes som vittne om den uppståndne Kristus

Johannes är den ende evangelieförfattaren som nämner den första personen som såg den uppståndne Herren, vilket visar att trofasta och dugliga kvinnor kan få stora andliga manifestationer. Johannes skriver: "Tidigt den första veckodagen, medan det ännu var mörkt, kom Maria från Magdala ut till graven och fick se att stenen var borttagen från den" (Joh. 20:1). Maria såg att stenen var borttagen och sprang för att hämta hjälp och berätta för apostlarna att Jesu kropp var borta. Hon träffade på Petrus och Johannes som sprang till graven och bara hittade begravningskläderna. Sedan gick de båda apostlarna och Maria blev kvar ensam vid graven.

Maria grät i trädgården vid graven. Tanken på att hon inte visste vad som hade hänt Herrens kropp kan ha överväldigat henne. Fastän Frälsaren uppenbarade sig och tilltalade henne, kände hon inte igen honom först. Men sedan "sade [Jesus] till henne: 'Maria'" (Joh. 20:16). Något fick henne att inse att det var hennes Frälsare. "Hon kände genast igen honom. Hennes flod av tårar blev ett hav av glädje. Det är han. Han har uppstått. Han lever."¹¹ Efter att ha sett den uppståndne Herren, uppmanades Maria att vittna för apostlarna att han levde.

Fastän lärjungarna var skeptiska först (se Luk. 24:11) måste Marias vittnesbörd ha haft en viss inverkan. Senare var lärjungarna samlade för att samtala om dagens händelser, och de begrundade förmodligen Marias

vittnesbörd. Då "stod [Jesus] mitt ibland dem och sade: 'Frid vare med er'" (Joh. 20:19).

Den här upplevelsen belyste Jesu Kristi djupa aktning för kvinnor, för Maria från Magdala blev utvald till att som första person se och sedan få uppdraget att vittna om den uppståndne Frälsaren. Herren fortsätter att lita på att kvinnorna i vår tid står som vittnen om honom. Äldste M. Russell Ballard har sagt: "Vår tidsutdelning saknar inte sina hjältinnor. Oräknliga kvinnor från varje kontinent och samhällsgrupp har gjort dramatiska insatser för Kristi sak ... Min fråga är: 'Är du en av dessa kvinnor? Och lystrar ni män som bär prästadömet till samma uppfordran?'"¹²

Vi kan följa deras exempel

Genom tro på Jesus Kristus kan vi följa de exempel som kvinnorna i Johannes skrifter är. Vi kan lita på att Frälsaren förstår de regelmässiga stressituationer vi upplever och kan hjälpa till att bära våra bördor. Vi kan vara övertygade om att Jesus Kristus lyfter oss oavsett våra överträdelser. Dessutom kan vi veta att Kristus kan trösta oss när vi upplever djup sorg, lidande och ångest. ■

Författarna bor i Utah i USA.

SLUTNOTER

1. James E. Talmage, *Jesu Kristus*, (1964), s. 465.
2. Se Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vol. (1965–1973), 1:135.
3. Se James E. Talmage, *Jesu Kristus*, s. 142.
4. Se Joseph Smith Translation, John 2:4 (i John 2:4, fotnot a).
5. Se James E. Talmage, *Jesu Kristus*, s. 141–142.
6. I J. R. Dummelow, ed., *A Commentary on the Holy Bible* (1909), s. 778.
7. James E. Talmage, *Jesu Kristus*, s. 169.
8. M. Russell Ballard, "Rättfärdighetens kvinnor", *Liahona*, dec. 2002, s. 34.
9. I Dummelow, red., *Commentary*, s. 788–789.
10. I Joseph Smith Translation finns tillägget att från den stunden lovprisade kvinnan Gud och trodde på honom (se Joseph Smith Translation, John 8:11).
11. Bruce R. McConkie, *The Mortal Messiah*, 4 vol. (1979–1981), 4:263.
12. M. Russell Ballard, *Liahona*, dec. 2002, s. 38, 39.

NÄR. tvivel OCH frågor UPPSTÅR

Frågor är en viktig del av vår eviga tillväxt, och när vi söker efter svar på Herrens sätt kan vi komma närmare vår himmelske Fader.

Adam Kotter

Till stor del på grund av internet är det inte ovanligt att kyrkans medlemmar stöter på sådant som får dem att ifrågasätta sina trosuppfattningar. Vissa medlemmar anser att de frågor som kommer upp är förvirrande och undrar om det är acceptabelt att ha frågor om sin tro.

Det är viktigt att förstå att det är bra att ha frågor. Faktum är att frågor som ställs i tro är viktiga för vår andliga tillväxt. Men uppriktiga frågor är inte detsamma som tvivel.

Frågor kontra tvivel

Vad är då skillnaden mellan frågor och tvivel? Vi uppmuntras att ställa frågor när vi har en uppriktig önskan att få större kunskap och tro. Många forntida och nutida uppenbarelser har kommit till följd av en uppriktig fråga.¹ Den mest förekommande uppmaningen i skrifterna är den att söka och fråga för att finna något. Uppriktiga frågor är sådana som ställs med "ärligt uppsåt" (Moroni 10:4) för att vi ska få större kunskap om Herren och mer fullständigt göra hans vilja.

De som ställer uppriktiga frågor fortsätter att vara lydiga medan de söker efter svar. Å andra sidan har jag sett att när vissa andra tvivlar på sin tro så slutar de ofta att följa buden och förbunden medan de väntar på svar. Tvivlarens

ställning är i allmänhet att hålla tillbaka lydnad eller begränsa den i väntan på att tvivlen ska skingras.

Det finns ingen uppmaning i skrifterna eller i profeternas undervisning som uppmuntrar till tvivel. Faktum är att skrifterna är fulla av undervisning om motsatsen. Det står till exempel: "Tvivla inte, frukta inte" (L&F 6:36). Och i Mormon 9:27 uppmanas vi att "inte [tvivla] utan [att] tro".

Ett problem med tvivel är avsikten att lyda *först efter* att osäkerheten har skingrats till tvivlarens belåtenhet. Den här inställningen personifieras av Korihor, som sa: "Om du vill visa mig ett tecken ..., då skall jag bli övertygad om att dina ord är sanna" (Alma 30:43).

Makten som tvivel har att förstöra tro, hopp och även familjer förminskas så fort någon uppriktigt säger: "Jag ska göra det som Herren har befallt, oavsett om mina frågor blir besvarade fort eller aldrig, för jag har ingått ett förbund att göra det." Skillnaden mellan ett "jag ska hålla buden *därför att* ..." och ett tvivelaktigt "jag ska hålla buden *om* ..." är mäktigt och har evig betydelse.

Herrens mönster för att ta emot svar

Som nätverksingenjör måste jag följa strikta riktlinjer för att mina nätverk ska kunna kommunicera med andra

nätverk. Ibland kan de här reglerna vara tröttsamma, men när varje nätverksingenjör följer samma normer kan vi skapa något mer kraftfullt än vad var och en skulle ha gjort på egen hand.

Om du på liknande sätt söker efter ett svar på en andlig fråga hos källan till all kunskap så måste du följa hans regler för att få svaret. Den här processen kräver åtminstone en önskan att förstå sanningen och en villighet att följa Guds vilja (se Alma 32:27). Annars är det risk att du övertalar dig själv att ta emot det svar du vill tro på i stället för att ta emot det rätta svaret från Gud.

Det är helt normalt att bli oroad och illa till mods när du ställs inför ett okänt begrepp, särskilt om det går emot något som du tror starkt på. Det viktiga är att inte låta vår oro vända oss bort från våra förbund medan vi söker efter svar. Jag har av egen erfarenhet lärt mig att vi inte kan vända oss bort från Gud och sedan förvänta oss att han besvarar våra frågor på våra villkor. Det krävs tro för att fortsätta hålla buden medan vår osäkerhet håller på att redas ut. Det kan vara frestande att undanhålla eller begränsa vår lydnad medan vi väntar på att vår oro ska skingras, men det är inte Guds sätt.

I praktiken måste vi först fråga oss själva: "Är jag villig att göra det som krävs för att få ett svar av Herren, eller vill jag bara göra saker och ting på mitt eget sätt?" Frälsaren själv undervisade om det här mönstret när han sade: "Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv" (Joh. 7:17).

Det första steget för att få svar på frågor är alltså att vara "ståndaktiga och orubbliga i att hålla Guds bud" (Alma 1:25). Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum frågade:

"Hur kan du hålla dig 'ståndaktig och orubblig' när din tro provas? Du fördjupar dig i det som byggde kärnan i din tro: Du utövar tro på Kristus, du ber, du begrundar skrifterna, du omvänder dig, du håller buden och du tjänar andra.

När din tro provas – vad du än gör, skapa inte ett avstånd mellan dig och kyrkan! Om du tar avstånd från

Om du tar avstånd från Guds rike när din tro provas är det som att lämna säkerheten i skyddsrummet just när tornadon visar sig.

Guds rike när din tro provas är det som att lämna säkerheten i skyddsrummet just när tornadon visar sig.”²

Äldste Andersen sa också att ”tro ... är ett val.”³ Herren vill inte tvinga ditt intellekt eller din lydnad. Du måste själv välja att tro! Det valet inkräktar inte på din intellektuella ärlighet utan är ett bevis på en evig och gudomlig respekt för din handlingsfrihet.

Frågor ökar vår kunskap

Några tror felaktigt att om man är allvarligt orolig angående händelser i kyrkans historia eller lära så är det bevis på att man inte lever upp till kyrkans normer. Om du har frågor så innebär inte det att du är skyldig till någon stor synd. Frågor är en del av livet och är nödvändiga för vår utveckling och kunskap. Problemet är inte om vi har frågor utan om vi låter bli att hålla buden när vi går igenom uppenbarelseprocessen som leder till svar.

Var medveten om att Satan kan förstora våra tvivel eller få oss att rättfärdiga våra synder. Den Helige Anden manar oss med känslor av oro när vi syndar, och vi kan antingen omvända oss eller avvisa de här maningarna. När tvivel uppstår kan det vara bra att uppriktigt fråga sig själv: Är det något jag gör eller vill som går emot evangeliet? Om du svarar ja bör du söka hjälp av din biskop. Det kan ha stor betydelse! Du kan aldrig ersätta omvändelse med att låta dina tvivel rättfärdiga dina synder.

Vissa snavar över uttalanden från ledare i kyrkan som har visat sig vara inkorrekta, inte i fråga om läran utan deras egna åsikter. President Joseph Fielding Smith (1876–1972) skrev till exempel i den första utgåvan av sin bok *Answers to Gospel Questions*: "Jag tvivlar på att människan någonsin tillåts tillverka något redskap eller någon farkost för att färdas genom rymden och besöka månen eller någon annan avlägsen planet."⁴

Senare, efter Apollos månlandningar och president David O. McKays bortgång, blev Joseph Fielding Smith kyrkans president. Under en presskonferens frågade en reporter honom om uttalandet: President Smith svarade: "Tja, jag hade fel, eller hur?"⁵

Som äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum har sagt: "Vi [kan förbruka] värdefullt känslomässigt och andligt kapital när vi klänger oss fast vid ... någon händelse i kyrkans historia som bara bevisar att vi dödliga alltid kommer att få kämpa med att nå upp till våra eviga förhoppningar."⁶

Söka på ett upplyftande sätt

Många böcker har skrivits och otaliga timmar har lagts ner på att utforska berättelsen om återställelsen. Det här leder ofta till ökad kunskap, men det kan också leda till obekväma frågor, särskilt när vi inte förstår folkets motiv just då. Det är också lätt att fastna i sökandet efter historiska fakta som kan vara missförstådda eller otillgängliga

just nu, men det är alltid möjligt att få verklig och relevant information från han som förstår allting.

Det här är kanske den viktigaste nyckeln av alla: *När vi trofast håller våra förbund och lever enligt det ljus vi har, välsignar Herren oss och ger oss inspiration*. Jag har känt den här ömma barmhärtigheten. Det är mycket personliga, direkta upplevelser mellan oss och vår himmelske Fader. De är ljus och kunskap. Hur mycket vi än läser eller studerar beskrivningar av någon annans upplevelse så kan det inte jämföras med de personliga upplevelser vi får genom vår Faders barmhärtighet och kärlek.

Vi kommer att fortsätta få frågor när vi dagligen studerar skrifterna och annan evangelielitteratur. När Herren vill undervisa oss gör han det ofta genom att ge oss en fråga att begrunda. Svaren kommer när vi under våra studier är trofasta mot våra förbund och tjänar andra, för det är vägen till personliga upplevelser som, med tiden, ger svar på alla frågor. ■

Författaren bor i Georgia, USA.

Svar på många evangeliefrågor finns på lds.org/topics.

SLUTNOTER

1. Se till exempel 1 Mos. 25:21–23; 2 Mos. 3:11–22; Mosiah 26; Alma 40; 3 Nephi 27; L&F 76; 77; 138.
2. Neil L. Andersen, "Din tro ska prövas", *Liahona*, nov. 2012, s. 40.
3. Neil L. Andersen, "Du vet tillräckligt", *Liahona*, nov. 2008, s. 14.
4. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions* (1958), 5 vol., 2:191.
5. David Farnsworths personliga minnen. Presskonferensen ägde rum den 23 jan. 1970, sex månader efter månlandningen.
6. Jeffrey R. Holland, "Arbetarna i vingården", *Liahona*, maj 2012, s. 32.

DOKTRINÄRA SANNINGAR

"Jag kan leva med vissa mänskliga felsteg även bland Guds profeter – det är vad man kan vänta sig av dödliga varelser. Jag kan leva med påstådda vetenskapliga fynd som motsäger Mormons bok. Tiden rättar till sådant.

Och jag kan leva med vissa skenbara historiska anomalier. De är småsaker i sanningens historiska landskap. Men jag kan inte leva utan de doktrinära sanningar

och förrättningar som återställdes av Joseph Smith, jag kan inte leva utan Guds prästadöme till att välsigna min familj och jag kan inte leva utan vetskapen att min hustru och mina barn är beseglade till mig för evigt. Det är det val vi står inför – några obesvarade frågor å ena sidan mot en mängd doktrinär vetskap och Guds makt å den andra."

Tad R. Callister, Söndagsskolans generalpresident, "Vilken är ritningen för Kristi kyrka?" (KUV:s brasafton, 12 jan. 2014); cesdevotionals.lds.org.

DU MÅSTE BE

Den 12 januari 2010 visade min himmelske Fader sin makt efter att ett fyrvåningshus hade rasat runt omkring och på mig efter en hemsk jordbävning som drabbade Haiti.

Medan jag skrek under tyngden av spillrorna, talade en lugn röst till mig: "Jimmy, varför ber du inte i stället för att skrika?"

Men jag kunde inte sluta skrika för jag var rädd att jag skulle dö inom några minuter. Rösten lät som en god vän, motiverad av en stor önskan att hjälpa. Den sa igen: "Jimmy, du måste be."

Smärtan i benen var outhärdlig och syret höll på att ta slut i mörkret

som omgav mig. Rösten kom ännu en gång: "Jimmy, du måste be."

Då slutade jag spjärna emot. Med svag röst sa jag: "Himmelske Fader, du vet vilken styrka jag har, och du vet hur länge jag kan uthärda den här smärtan. Jag ber dig, ta bort smärtan från mig. I Jesu Kristi namn, amen."

Genast efter att ha bett bönen somnade jag. Jag minns inte vad som hände sedan, men när jag vaknade efter en djup sömn var smärtan borta. En kort stund senare blev jag hittad av räddningsarbetare som sökte efter drabbade bland kontorsbyggnadens ruiner.

Efteråt fick jag veta att av de fem anställda på andra våningen i byggnaden i Port-au-Prince där jag arbetade, var jag den enda som kom ur spillrorna levande. På grund av mina skador förlorade jag ett av mina ben och tillbringade flera månader på sjukhus. Men jag vet att den Helige Anden manade mig att be och att min himmelske Fader besvarade den bönen.

Jag kan vittna om att vår himmelske Fader besvarar våra böner på sitt sätt och enligt sina önskemål – var vi än är och när vi än ber. ■
Jimmy Saint Louis, Haiti

DET JAG LÄRDE MIG FÖRÄNDRADE MITT HJÄRTA

Efter vår artonårige son Jaxons bortgång funderade jag allvarligt på mitt livs kvalité och inriktning. Jag hade ett barn i evigheterna, och jag hade en intensiv önskan att leva så att vi en dag återigen kunde ha en familjerelation. Jag ville också förstå skrifterna bättre så att de kunde vägleda mig i livet.

Jag är inte helt säker på när mitt intresse för hjärtat började, men det triggades av hoppet om att få se vår son igen. När jag läste Mormons bok började jag märka hur hjärtat används symboliskt för att beteckna vilket tillstånd en person befinner sig i, eller ett folks inriktning eller tillstånd.

Varje gång hjärtat nämns, oavsett om det är hårt eller mjukt, ritade jag ett litet rött hjärta i marginalen. Jag började se mönster. När folkets hjärtan mjuknade fick de styrka att hantera motgångar, deras kärlek till andra ökade och de blev vänligare och mildare. Jag lärde mig att omvändelse är det som förändrar hjärtat när vi åkallar Frälsaren och hans försoningsoffer.

Jag njöt av min underbara resa genom Mormons bok. Det jag lärde mig förändrade mitt hjärta, vilket har förändrat mitt liv. Det jag lärde mig har också hjälpt mig i mitt yrke där jag hjälper äkta par med deras

utmaningar. Jag har insett att jag kan undervisa och påminna par om de allmänna principer som leder till äktenskaplig tillfredsställelse och sann intimitet. Men det är inte förrän deras hjärtan mjuknar i äktenskapet som det finns någon chans till varaktig förändring.

Sedan jag började rita hjärtan i marginalen i min Mormons bok har jag ofta gått tillbaka och läst om styckena och fortsatt att lära mig av verserna. Jag har till och med hittat nya "hjärteställen" som jag missade under första läsningen, vilket påminner mig om att det alltid finns något nytt i skrifterna att lära sig, förstå och tillämpa.

Framför allt påminns jag om min himmelske Faders och min Frälsares kärlek. Tack vare den kärleken kan jag ha min familj för evigt. Jag vet det här av hela mitt hjärta, och det är jag djupt tacksam för. ■

Darcy Logan, Alaska, USA

Smärtan i benen var outhärdlig och syret höll på att ta slut i mörkret som omgav mig.

Efter att snabbt ha rengjort och putsat min kamrats skor satte jag försiktigt ner skorna där de stått tidigare.

MIN KAMRATS CELESTIALA SKOR

För många år sedan, när jag hade lämnat missionärsskolan i Provo, anlände jag till Florida, redo och ivrig att börja arbeta på missionsfältet. Jag träffade min kamrat och insåg att vi delade många intressen. Vi verkade passa perfekt ihop som kamrater.

Men efter några veckor märkte jag en del skillnader. Jag var till exempel ivrig att gå ut och kontakta människor varje dag, men min kamrat var inte så glad åt att knacka dörr. Faktum är att fastän han var senorkamrat så valde han att inte göra det så mycket.

Jag märkte också att min kamrat pratade mycket om sig själv. Hans familj hade det bra ställt och han hade upplevt mycket som jag, som kom från blygsammare omständigheter, inte hade upplevt.

Det här gjorde att jag fick en del obehagliga känslor gentemot min kamrat, nästan så att jag blev irriterad. Den här irritationen påverkade mig andligt, särskilt när jag försökte undervisa om evangeliet. Jag var tvungen att göra något. Först övervägde jag att prata med min kamrat och helt enkelt berätta hur jag kände. Men jag valde ett annat sätt.

Varje morgon brukade min kamrat och jag turas om att duscha och göra oss redo för dagen. När han var i duschen bestämde jag mig för att smyga mig bort till ändan av hans säng och putsa hans skor. Efter att snabbt ha rengjort och putsat skorna satte jag försiktigt ner dem där de stått tidigare. Jag gjorde det här varje morgon i omkring två veckor.

Under den tiden märkte jag att min irritation började avta. När jag tjänade min kamrat började mitt hjärta att förändras. Jag sa inget till honom om mitt lilla tjänande. Men en dag sa min kamrat att han måste ha välsignats med "celestiala skor" eftersom de aldrig verkade bli smutsiga.

Jag lärde mig något mycket viktigt tack vare den här upplevelsen. För det första lärde jag mig att det verkliga problemet låg hos mig – även om det som orsakade irritationen kom utifrån. Min kamrat påverkades ju inte.

För det andra visste jag att vi i allmänhet tjänar dem som vi älskar. Men jag insåg inte att samma princip också fungerar omvänt: Vi lär oss älska dem vi tjänar. ■

Michael Reid, Arizona, USA

JAG KÄNDE IGEN PROFETENS RÖST

En söndagskväll omkring tre månader efter att jag hade flyttat från mitt hemland Mexiko till Förenta staterna för att studera, gick jag igenom flera radiokanaler för att hitta lite bra söndagsmusik. Medan jag lyssnade på flera lokala kanaler hörde jag en välkänd röst och stannade upp.

Jag anade att rösten tillhörde president Gordon B. Hinckley (1910–2008) som var kyrkans president vid den tiden. Det slog mig att det var märkligt att jag kunde känna igen hans röst. Jag var van vid att lyssna på generalkonferenser, KUV:s brasaftnar och andra utsändningar via en spansk tolk som talade över talar-ens röst. Men på något sätt visste jag att rösten på radion tillhörde president Hinckley.

Jag var ännu inte så bra på engelska att jag förstod vad han sa, men jag lyssnade på talet på radion i alla fall. Hans röst gav mig en känsla av frid. När talet var över sa

radioprataren: "Vi har just lyssnat till president Gordon B. Hinckley."

Jag visste att Herren talar genom sina tjänare och oavsett om budskapet kommer genom hans röst eller genom hans profeters röst, så är det det samma (se L&F 1:38).

Jag tänkte på hur ovanligt det var att jag hade känt igen president Hinckleys röst. Det fick mig att inse att jag alltid vill kunna känna igen rösten som Herren använder för att

kommunicera med sina barn – oavsett källan.

"Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig" (Joh. 10:27).

I en värld fylld av många röster – många "kanaler" – att gå igenom, hoppas jag att jag alltid kan vara på rätt våglängd så att jag känner igen min Herdes och hans tjänares röst och är villig att följa deras råd. ■

Miriam Ruiz, Utah, USA

Medan jag lyssnade på flera lokala kanaler hörde jag en välkänd röst och stannade upp.

Vad vi lärd oss föräldrar

**Unga vuxna berättar hur de tillämpar
det som de har lärt sig av sina
föräldrar.**

av våra

FLITIGT ARBETE

I mitt hem lärde jag mig att arbeta flitigt. Min familj använde ett system vi kallade "flitighetslistan". I början av månaden fick vi en lista med olika sysslor, som att diska, ta hand om hästarna och så vidare. Vi bockade av sysslorna allteftersom vi blev klara med dem, och i slutet av månaden fick vi en summa pengar för vårt flitiga arbete, baserat på hur många bockar vi hade på listan. Av det här lärde jag mig att arbeta flitigt och vara försiktig med pengar.
Peter Stegeby från Sundsvall

RÄTTFÄRDIGT FÖRÄLDRASKAP

Som ensamstående förälder hade min mamma mycket att göra, men hon tog sig alltid tid till att hjälpa mig, trösta mig eller bara lyssna på mig. Vetskapen att hon alltid fanns där var ovärderlig, och jag vill ge det till mina egna barn i framtiden.

När mamma gifte om sig valde hennes nya man att bli pappa till min storebror och mig. En kort tid därefter kom en liten syster till familjen, men jag har aldrig känt den minsta skillnad i det ömma och kärleksfulla sätt som han har tagit hand om oss alla som sina egna. Tack vare hans inställning har min storebror och jag växt upp i en stark och enig familj med prästadömet i hemmet. Dagen när vi beseglades som familj var mycket speciell. Hans kärleksfulla exempel lärde mig att en pappa inte bara är något som man är – det är något som man blir.

Amanda Cornelius från Stockholm

GUDOMLIGT BESKYDD

När jag var liten arbetade min pappa långt borta och kom alltid hem när det var mörkt. Jag brukade hålla mig vaken tills han kom hem. Men en kväll var han mycket sen, och jag kunde inte nå honom på telefon. Jag var jätterädd. Jag minns att mina föräldrar hade lärt mig att alltid be om att få hjälp när jag var rädd, så jag knäböjde och bad att min far skulle komma hem i säkerhet. Till min förvåning hörde jag pappas cykel utanför precis när jag var klar med bönen. Jag var så tacksam mot min himmelske Fader för att han hade vakat över pappa.

När jag är förvirrad eller rädd nu som ung vuxen är min himmelske Fader den förste som jag kommer att tänka på. Jag vet att han alltid är med mig och lyssnar på mina böner.

Rohini Krishnan från Bangalore, Indien

BÖN

En kväll gick jag in i mina föräldrars sovrum för att fråga pappa om något, men han stod på knä i bön, så jag gick ut och återvände efter några minuter. Då var han i samma ställning. Jag bestämde mig för att göra mig i ordning för sängen och tänkte att han säkert skulle vara klar med sin bön när jag var färdig med min rutin inför sänggåendet. Jag gick tillbaka till mina föräldrars sovrum omkring tio minuter senare och då bad han fortfarande! När jag såg pappas exempel stärkte det mitt vittnesbörd. Han utgöt verkligen sitt hjärta i bön till sin himmelske Fader.
Jen Hansen från Idaho, USA

TEMPELVIGSEL

Jag är tacksam för att mina föräldrar berättade om sin relation för mig. De blev goda vänner i fjortonårsåldern och växte upp och lärde sig saker tillsammans. Med tiden utvecklades deras vänskap till sann kärlek och de gifte sig i templet. Jag tänker följa mina föräldrars exempel när det gäller tempelvigsel och hoppas att jag får uppleva glädje och sann kärlek precis som de har gjort.

Pasăre Ana Maria från Prahova, Rumänien

ETT HEM MED KRISTUS I CENTRUM

Jesus Kristus har alltid stått i centrum i mina föräldrars relation. De fokuserar på att skapa ett hem där Anden råder och ger hög prioritet åt skriftstudier, familjebön och hemaftnar.

Mamma kallades att vara besökslärare hos en ung mamma som hade det svårt efter en skilsmässa som skett nyligen. Jag kom ofta hem och fann att mamma vaktade kvinnans två små pojkar. Ibland stannade vi till hemma hos den här kvinnan när vi var ute och uträttade ärenden, och mamma brukade sätta en lapp på dörren. Jag är så tacksam för mammas exempel då hon visade att "kärleken ... inte [söker] sitt" (Moroni 7:45).

Mina föräldrar lär sig alltid nya saker och använder sina nya färdigheter och kunskap till att bygga Guds rike. Tack vare deras exempel har jag prioriterat utbildning i mitt liv. Mina föräldrars exempel gjorde att jag gifte mig med en man som också har gjort Jesus Kristus till det centrala i sitt liv.
Rachel Nielsen från Utah, USA

GUДОMLIG NATUR

När jag var liten planterade mina föräldrar min himmelske Faders rena kärlek i mig. Jag började lära känna honom när mamma sjöng "Jag är Guds lilla barn" (*Psalmer*, nr 194) för mig, och med tiden har mina föräldrars exempel blivit min största inspiration till att lära känna och älska min Fader i himlen – genom tjänande och genom att trofast gå på kyrkans möten och aktiviteter.

Marlin Ortega Vásquez från Managua, Nicaragua

En ny destination

Amancay Kotecka-Miño

I bland känns mitt liv som en oändlig flygplansresa. Mamma är från Ecuador och pappa är från Polen. Jag föddes i Ecuador men när jag var tio år flyttade vi till Spanien. Där bodde vi i bara två år. När jag var tolv lyfte planet igen, den här gången för att flyga till Polen. Jag längtade efter att ha stabilitet, vänner och släktingar i närheten, och att inte behöva säga adjö mer.

Första mötet med äldsterna

Det knackade på dörren. Jag öppnade och där stod två unga män. Oförskämt nog stängde jag dörren innan de hann säga något.

”Öppna dörren igen och be om ursäkt”, befälde pappas röst långt inifrån huset. ”Vi har inte lärt dig att behandla andra på det sättet!”

Jag kände mig lite löjlig men öppnade dörren. ”Förlåt”, fick jag ur mig.

”Jag vill veta mer om er, om er tro. Kom in”, sa pappa. De unga männen presenterade sig som missionärer från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Jag lyssnade motvilligt på

deras budskap – som trettonåring hade jag inget annat val än att lyssna.

Missionärerna besökte vårt hem i fyra månader och undervisade oss om Jesu Kristi återställda kyrka. ”Vi respekterar och beundrar ert mod, men vi kommer aldrig att byta religion”, sa pappa slutligen till dem, och vi såg aldrig de där äldsterna igen.

En önskan att finna sanningen

Två år gick och vissa ändrade familjeförhållanden gjorde mig mycket ledsen. Pappa hade lämnat Polen för att söka jobb, så familjen var splittrad. Jag kände mig desperat och sökte efter Gud. Mina böner blev mer innerliga och jag bad min himmelske Fader att hjälpa mig hitta hans närhet.

En dag sa mamma: ”Någon som heter Garling frågade efter dig. Jag sa att han skulle ringa igen nästa vecka.” Hon visste att det var en missionär och var inte intresserad av budskapet, så hon kände inte att det var nödvändigt att agera snabbt.

Den fredagskvällen hörde jag igen hur det knackade på dörren. Den

**Hela mitt liv
kändes som oändliga
flygplansresor. Jag
längtade efter lugn
och stabilitet men
hittade det inte förrän
jag uppriktigt vände
mig till Herren.**

här gången hälsade jag sändebuden uppriktigt välkomna och log mot dem. ”Ni är välkomna hem till mig, men ni bör veta att jag aldrig kommer att bli mormon”, sa jag.

Äldsterna undervisade mig i alla fall – varje fredagseftermiddag i sex månader. En mängd av mammas kakor och tusentals frågor senare började alla mina djupa frågor att bli besvarade. Det kändes som om ännu en bit av livets pussel föll på plats varje gång missionärerna var på besök. Det var fängslande, och till slut gjorde jag det som äldsterna hade bett mig göra: be och fråga min himmelske Fader om deras ord och Mormons bok var sanna. De försäkrade mig om att Gud besvarar böner.

Bekräftelse och tveksamhet

När jag bad och studerade skrift-erna mer intensivt blev lärdomarna ljuvliga för min själ. Jag tvekade i flera månader och kände att jag behövde mer påtagliga bevis. Jag behövde veta allt om evangeliet innan jag blev

sådant som var världsligt och blev rädd att mitt val att döpas inte skulle accepteras av nära och kära.

Bit för bit gjorde misstag och beslut mig döv för Andens viskningar. Mina skrifter hamnade längst ner i en koffert och jag slutade till och med att be-

Fader, ske din vilja och inte min.”

Den bönen blev början på min återkomst till kyrkan, vilket jag visste skulle kräva omvändelse. Den söndagen gick jag på sakraments-mötet för första gången på nästan ett år. Dagen därpå bestämde jag mig återigen för att döpas.

Herren hjälpte mig igenom den svåra processen att återvända till det som jag en gång visste var sant. Nu ser jag de där svåra omständigheterna som några av de härligaste välsignelserna från Gud. Han glömde mig inte. Han lyssnade på mina böner och väntade på att jag skulle känna igen hans svar. Han hjälpte mig igenom all smärta jag genomled och stärkte och skyddade mig. Under den processen lärde jag mig att tydligare förstå meningen med Kristi gudomliga mission och hans försoning.

Jag döptes i april 2011. Mitt plan har lyft igen – nu bor jag i Frankrike, vilket innebär fler förändringar. Men jag är tacksam mot honom för mitt liv och för omständigheterna som han har fått mig att gå igenom. Tack vare mitt vittnesbörd om Jesu Kristi försoning förstår jag nu att jag inte är ensam, oavsett vilka destinationer livet leder till. Jag vet inte om mitt plan går någon annanstans senare. Det enda jag vet är att min nya destination är den raka stig som leder till evigt liv med min himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus. ■

Författaren bor i Frankrike.

medlem i den här kyrkan. Slutligen talade Frälsarens ord i Johannes 20:29 till min själ: ”Saliga är de som tror, fastän de inte ser.” Jag bestämde mig för att döpas.

Mina föräldrar krävde att jag väntade med att döpas tills jag var vuxen, men medan jag väntade ökade min kunskap om evangeliet. Tråkigt nog tappade jag tilltron till mitt svar när dopdagen närmade sig. Jag började ägna mig åt

Omvändelsens välsignelser

Livet blev inte som jag hade väntat mig. Det var alltför många tårar och besvikelser. Det var svårt att förstå varför min familj tvingades gå igenom så många prövningar. Precis före sista året på gymnasiet var mina föräldrar tvungna att lämna Polen. Tanken på att flytta igen gav mig ångest. Slutligen knäböjde jag åter i bön och menade det verkligen när jag sa: ”Himmelske

STYRKA UTÖVER DIN EGEN

Den möjliggörande kraften i Jesu Kristi försoning stärker oss så att vi kan göra gott och vara goda och tjäna utöver vår egen önskan och naturliga förmåga.

**Äldste
David A. Bednar**
i de tolv apostlarnas
kvorum

Jag misstänker att många av kyrkans medlemmar är mycket mer bekanta med försoningens återlösande och renande kraft än de är med dess stärkande och möjliggörande kraft. Det är en sak att veta att Jesus Kristus kom till jorden för att dö för oss – det är grundläggande i Kristi lära. Men vi behöver också inse att Herren önskar, genom sin försoning och genom den Helige Andens kraft, att *leva* inom oss – att inte bara vägleda oss utan också fylla oss med kraft

De flesta av oss vet att när vi gör fel, behöver vi hjälp med att övervinna syndens följder i vårt liv. Frälsaren har betalat priset och gjort det möjligt för oss att bli rena genom hans återlösande kraft. De flesta av oss förstår att försoningen är avsedd för syndare. Men jag är inte så säker på att vi vet och förstår att försoningen också är avsedd för heliga – för goda män och kvinnor som är lydiga, värdiga och samvetsgranna, och som strävar efter att bli bättre och tjäna mer trofast. Vi kan felaktigt tro att vi måste göra hela färden från god till bättre och bli en helig helt av oss själva genom ren beslutsamhet, viljestyrka och disciplin, och med vår uppenbart begränsade förmåga.

Frälsarens evangelium handlar inte om att bara undvika det som är dåligt i livet. Det handlar också i hög grad om att göra det som är gott och bli god. Och försoningen hjälper oss att övervinna och undvika det som är dåligt och att göra det goda och bli god. Frälsaren ger oss hjälp för hela livets väg – från dålig till god till bättre och till att förändra själva vår natur.

Jag försöker inte antyda att försoningens återlösande och möjliggörande krafter är separata och åtskilda. I stället är dessa två dimensioner av försoningen sammanbundna och kompletterande. De behöver båda vara verksamma under alla skeden i livets färd. Och det är för evigt viktigt för oss alla att inse att *båda* dessa nödvändiga element på jordelivets väg – både att lägga av den naturliga människan och bli en helig, både att övervinna det som är dåligt och bli god – uppnås genom försoningens kraft. Viljestyrka, beslutsamhet, motivation och effektiv planering och målsättning är nödvändigt, men slutligen otillräckligt för att segerrikt fullborda jordelivets färd. Vi måste verkligen förlita oss på "den helige

Messias förtjänster och barmhärtighet och nåd” (2 Nephi 2:8).

Nåd och försoningens möjliggörande kraft

I Bible Dictionary kan vi läsa att ordet *nåd* ofta används i skrifterna för att beskriva en stärkande eller möjliggörande kraft:

”[Nåd är] ett ord som förekommer ofta i Nya testamentet, särskilt i Paulus skrifter. Ordet betyder i huvudsak att det är *ett gudomligt medel till hjälp eller styrka* som ges genom Jesu Kristi rikliga barmhärtighet och kärlek.

Det är genom Herrens Jesu Kristi

nåd, som möjliggjorts genom hans försoningsoffer, som alla människor kommer att uppstå som odödliga och får sin kropp från graven för att leva för evigt. *Det är också genom Herrens nåd som enskilda personer, genom tro på Jesu Kristi försoning och omvändelse från sina synder, får kraft och hjälp till att utföra goda gärningar som de inte skulle kunna utföra av enbart sin egen förmåga. Denna nåd är en möjliggörande kraft* som gör att män och kvinnor kan få del av evigt liv och upphöjelse efter det att de bemödat sig efter bästa förmåga” (Bible Dictionary, ”Grace”; kursivering tillagd).

Nåden är det gudomliga bistånd eller den himmelska hjälp som var och en av oss är i desperat behov av för att kvalificera oss för det celestialet riket. Således stärker försoningens möjliggörande kraft oss så att vi kan göra gott och vara goda och tjäna utöver vår egen önskan och naturliga förmåga.

I mina egna skriftstudier sätter jag ofta in orden ”möjliggörande kraft” närhelst jag finner ordet *nåd*. Tänk till exempel på den här versen som vi alla känner till: ”Vi vet att det är genom nåd vi blir frälsta, sedan vi har gjort allt vi kan göra” (2 Nephi 25:23). Jag tror att vi kan lära oss mycket om den

här väsentliga aspekten av försoningen om vi sätter in "möjliggörande och stärkande kraft" varje gång vi ser ordet *nåd* i skrifterna.

Nephis exempel

Jordelivets färd innebär att vi går från dåligt till bra till bättre och att vi förändrar vår natur. Mormons bok är full av exempel på lärjungar och profeter som kände till, förstod och förändrades av försoningens möjliggörande kraft under livets färd. När vi lär oss förstå denna heliga kraft bättre, förstoras och berikas vårt evangelieperspektiv. Ett sådant perspektiv förändrar oss på betydelsefulla sätt.

Nephi är ett exempel på en person som kände till, förstod och förlitade sig på Frälsarens möjliggörande kraft. Ni kommer ihåg att Lehis söner hade återvänt till Jerusalem för att be Ismael och hans familj att förena sig med dem. Laman och andra i sällskapet som färdades med Nephi

från Jerusalem tillbaka till vildmarken gjorde uppror, och Nephi uppmanade sina bröder att ha tro på Herren. Det var i det skedet i deras färd som Nephis bröder band honom med rep och planerade att döda honom. Lägga märke till orden i Nephis bön: "O Herre, vill du enligt min tro på dig befria mig ur mina bröders händer. Ja, *ge mig styrka så att jag kan bryta dessa band* som jag är bunden med" (1 Nephi 7:17; kursivering tillagd).

Vet du vad jag troligen skulle ha bett om, om jag hade bundits fast av mina bröder? "Snälla, ta mig ur den här röran NU!" Det är särskilt intressant för mig att Nephi inte bad om att få sina omständigheter ändrade. Han bad snarare om kraft att kunna förändra sin situation. Och jag tror att han bad på det här sättet just därför att han visste, förstod och hade upplevt försoningens möjliggörande kraft.

Jag tror inte att repen som Nephi var bunden med bara magiskt föll av

hans handleder. Jag tror i stället att han välsignades med både uthållighet och styrka utöver sin naturliga förmåga, att han sedan "i Herrens kraft" (Mosiah 9:17) arbetade och vred och slet i repen och slutligen och bokstavligen kunde bryta banden.

Innebörden för oss alla i den här episoden är tydlig. När ni och jag förstår och använder oss av försoningens möjliggörande kraft, ber vi om och strävar efter styrka att förändra vår situation i stället för att be om att vår situation ska förändras. Vi blir personer som verkar i stället för ting som påverkas (se 2 Nephi 2:14).

Frälsaren vet och förstår

Almas kapitel 1 lär oss hur och varför Frälsaren har denna möjliggörande kraft:

"Han skall gå ut och lida *smärta* och *bedrövelser* och *frestelser* av alla slag, och detta för att det ord skall kunna uppfyllas som säger att han skall ta på sig sitt folks *smärta* och *sjukdomar*.

Och han skall ta på sig döden så att han kan lossa de dödens band som binder hans folk. Och han skall ta på sig deras *skräppligheter* så att hans inre kan fyllas av barmhärtighet i köttet, så att han i köttet kan veta hur han skall bistå sitt folk i enlighet med deras skräppligheter" (Alma 7:11–12, kursivering tillagd). Frälsaren har inte bara lidit för vår orättfärdighet utan också för den ojämlikhet, orättvisa,

smärta, ångest och de känslomässiga kval som så ofta ansätter oss.

Det finns ingen fysisk smärta, ingen själslig ångest, inget lidande i anden, ingen skröplighet eller svaghet som

du och jag upplever under vår jordiska resa som inte Frälsaren redan har upplevt. Du och jag kanske ropar i ett ögonblick av svaghet: "Ingen förstår. Ingen vet." Kanske ingen

mänsklig varelse vet det. Men Guds Son känner till det fullständigt och förstår, för att han upplevde och bar våra bördor innan vi gjorde det. Och eftersom han betalade det yttersta priset och bar den bördan, har han fullkomlig medkänsla och kan sträcka ut sin barmhärtighets arm mot oss i så många skeden i vårt liv. Han kan nå ut, beröra och stödja – bokstavligen springa till oss – och stärka oss så att vi blir mer än vi någonsin kunnat bli och hjälpa oss så att vi kan göra det vi aldrig kunnat göra genom att bara förlita oss på vår egen kraft.

"Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.

Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar.

Ty mitt ok är milt, och min börda är lätt" (Matt. 11:28–30).

Jag förkunnar mitt vittnesbörd om och min uppskattning för Herren Jesu Kristi oändliga och eviga offer. Jag vet att Frälsaren lever. Jag har upplevt både hans återlösande och hans möjliggörande kraft, och jag vittnar om att dessa krafter är verkliga och tillgängliga för var och en av oss. "I Herrens kraft" kan vi verkligen göra och övervinna allt i vår strävan framåt på jordelivets färd. ■

Se "Försoningen och jordelivets resa", Liahona, april 2012, s. 12–19.

Randall L. Ridd
andre rådgivare
i Unga mäns
generalpresidentskap

Du avgör inte VEM SOM ÄR REDO

*Du vet aldrig vem som
är redo att ta emot
evangeliet.*

Jag ska alltid komma ihåg middagen under den fyrtionde klassträffen för min high school-klass. Jag var ivrig att få träffa gamla vänner som jag inte hade sett på åratals och få veta vad som hade hänt i deras liv sedan high school.

Medan vi satt vid ett bord med åtta eller tio klasskamrater och pratade under middagen, nämnde Greg

Link, en av mina gamla vänner, att han hade döpts in i kyrkan när han var i tjugoårsåldern.

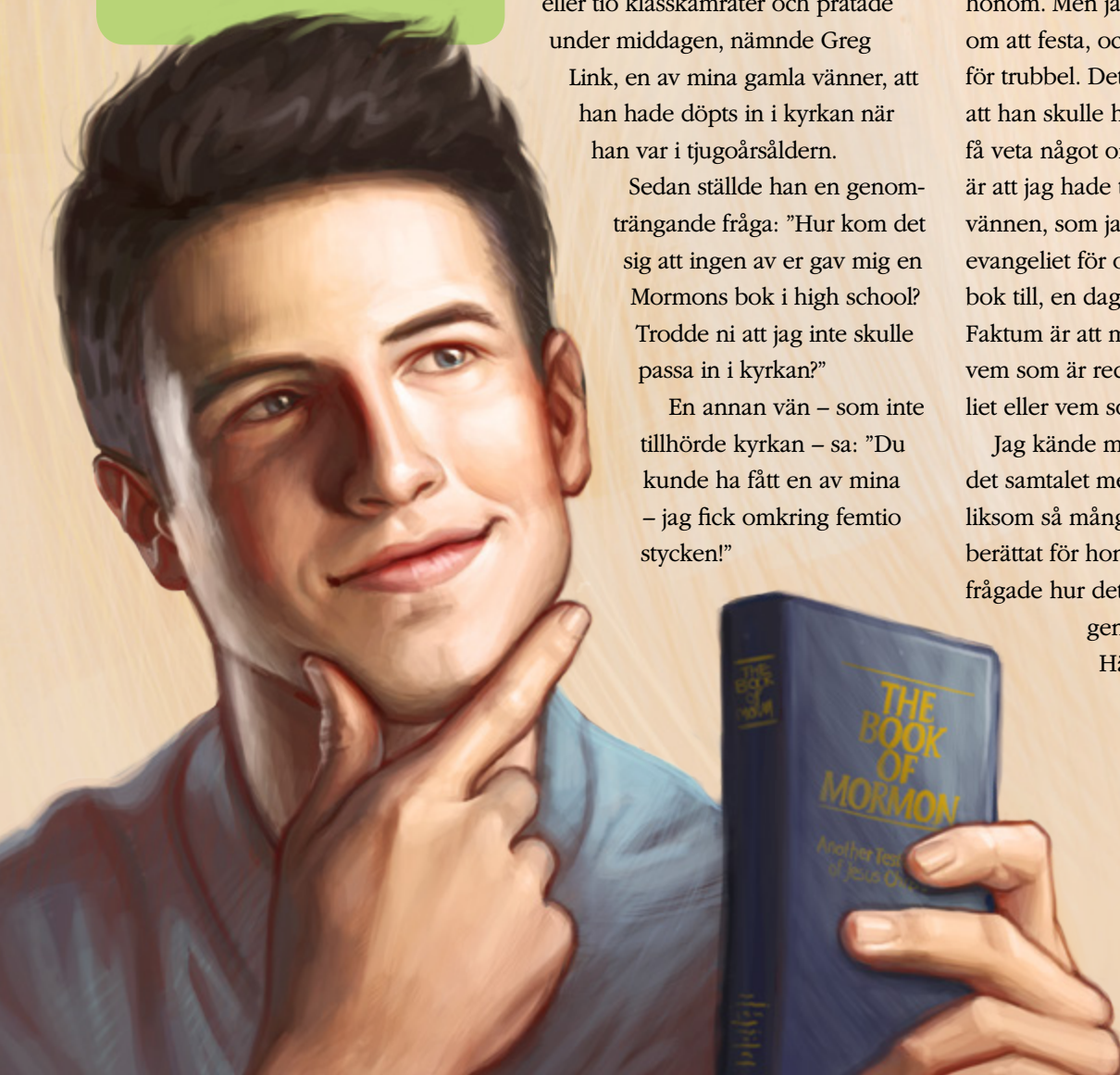
Sedan ställde han en genomträngande fråga: "Hur kom det sig att ingen av er gav mig en Mormons bok i high school? Trodde ni att jag inte skulle passa in i kyrkan?"

En annan vän – som inte tillhörde kyrkan – sa: "Du kunde ha fått en av mina – jag fick omkring femtio stycken!"

Jag var helt förbluffad. Om någon, när jag gick på high school, hade sagt att Greg skulle döpas och bli en framgångsrik motiverande föreläsare, skulle jag inte ha trott på det. Jag gillade verkligen Greg. Han var den sortens lojala vän som man kunde lita på fanns där när man behövde honom. Men jag visste att han tyckte om att festa, och han råkade lätt ut för trubbel. Det föll mig bara inte in att han skulle ha något intresse av att få veta något om kyrkan. Det lustiga är att jag hade trott att den andra vännen, som jag hade berättat om evangeliet för och gett en Mormons bok till, en dag skulle bli medlem. Faktum är att man helt enkelt inte vet vem som är redo att ta emot evangeliet eller vem som inte är det.

Jag kände mig lite skamsen efter det samtalet med Greg eftersom jag, liksom så många andra, inte hade berättat för honom om evangeliet. Jag frågade hur det gick till när han slutligen blev medlem i kyrkan.

Här är hans berättelse:

Min familj flyttade till Salt Lake City i Utah när jag var omkring elva år, men jag blev inte medlem i kyrkan förrän jag var tjugofyra. När jag ser tillbaka förstår jag varför ingen berättade för mig om evangeliet. På ytan var jag ingen lovande kontakt. Jag var faktiskt lite av en bråkstake. Jag hamnade regelbundet i slagsmål och annat trubbel.

Jag hade några vänner i kyrkan men bara en pratade någonsin om kyrkan. Och det var för att jag retade honom för att han läste Mormons bok när han var barnvakt.

Men jag var lite nyfiken ändå. Mamma tog mig till en annan kristen kyrka. En gång frågade jag dem varför Jesus inte hade kommit till Amerika. De skrattade åt mig för att jag ställde en sådan fråga, så jag frågade inget mer om det.

Flera år senare bestämde jag

mig för att gå till informationscentret på Temple Square i Salt Lake City. Det fanns ett diorama där om Kristus i Amerika. Plötsligt kom jag ihåg min fråga om det ämnet från tidigare år. Då berördes jag av Anden och insåg att jag var redo att lyssna.

Mina vänners exempel från high school fanns kvar hos mig. Faktum är att de personer jag respekterade mest tillhörde kyrkan. Randy Ridd och hans fru gick båda i min skola. De var alltid goda exempel, mycket bra människor. Det hade stor inverkan på mig senare. Jag tänkte: "Om Randy tror att det här är verkligt så måste det vara viktigt."

Jag vet inte vad som skulle ha hänt om de hade berättat mer om evangeliet då. Jag kanske inte hade varit redo. Men när jag ser tillbaka så önskar jag att de hade gjort det. Jag vet att det skulle ha påverkat mig.

HERREN FÖRBEREDER SINA BARN

"Herren älskar alla sina barn. Han vill att alla ska få fullheten av hans sanningar och en stor mängd av hans välsignelser. Han vet när de är redo, och han vill att vi ska lyssna till och lyda hans maningar om hur vi ska dela med oss av hans evangelium. När vi gör det kommer de som är förberedda att låta sig påverkas av budskapet från honom som sade: 'Mina får lyssnar till min röst ... och de följer mig' (Joh. 10:27)."

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum, "Dela med oss av evangeliet", Liahona, jan. 2002, s. 9.

Jag är så tacksam för att mitt exempel hade en god inverkan på Greg. Men det skulle ha känts ännu bättre om jag hade gjort något åt det då. Om jag hade berättat om evangeliet eller erbjudit Greg en Mormons bok eller bara bjudit med honom till en aktivitet så kunde det ha förändrat hans liv. Han kanske skulle ha blivit medlem tidigare. Han kanske till och med skulle ha verkat som missionär.

Jag har lärt mig att det verkligen är viktigt att vara ett gott exempel, men det är också ansvaret att berätta om evangeliet. Herren har befallt oss att göra det: "Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen" (Mark. 16:15).

Så var inte rädd för att berätta. Var inte heller för snabb att bedöma vem som är redo och vem som inte är det. Du kan bli förvånad över vilkas hjärtan som har mjuknat, även om intresset sitter långt inne där du inte kan se det. ■

HA MODET ATT SPRIDA EVANGELIET

Det krävs mod att berätta för en främling om evangeliet. Fråga bara en ny heltidsmissionär. Ibland krävs det ännu mer mod att fråga sina vänner om de vill veta mer om kyrkan, Mormons bok eller vår tro.

Du undrar: Tänk om de inte är intresserade. Tänk om de blir förolämpade. Tänk om de retar mig. Tänk om de säger att de avskyr mig och aldrig vill se mig igen.

Var inte orolig. Chansen är verkligen inte stor att det händer. Dina vänner säger förmodligen bara: "Nej tack." Men bli inte förvånad om någon svarar: "Javisst,

berätta mer" – särskilt om du verkligen lever efter evangeliet.

Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum har sagt: "Vi är medlemmar i Jesu Kristi återställda kyrka och har bemyndigats och sänts ut av Herren själv för att finna, uppbygga och på ett säkert sätt föra alla dem som söker efter sanningen till hans kyrka."

Ur det perspektivet är det "enkelt och självklart" att berätta om evangeliet. Men, erkänner äldste Ballard, "[missionsarbete] kan vara svårt och ibland skrämmande".

FÖR DET FÖRSTA:

Be ensam och tillsammans med din familj att Herren ska hjälpa dig hitta sätt att berätta om evangeliet. (På nästa sida kan du läsa vad en ung kvinna i Brasilien gjorde.) Be också Herren leda dig till dem som är redo.

FÖR DET ANDRA:

Var ett exempel. I en värld med allt sämre normer lägger dina vänner märke till ditt ljus. Din personliga värdighet ger dig mod och andlig styrka.

FÖR DET TREDJE:

Utöva tro på och tillit till Herren och visa alltid kärlek till andra.

Hur kan vi övervinna den rädslan? Äldste Ballard ger tre förslag nedan:

”En del medlemmar säger: ’Jag drar mig för att dela med mig av evangeliet eftersom jag inte vill stöta mig med andra’”, menar äldste Ballard. ”Erfarenheten har visat att människor inte blir stötta när man delar med sig av evangeliet av sann kärlek och omtanke. Hur kan någon bli stött när vi säger ungefär så här: ’Jag älskar hur min kyrka hjälper mig’ och sedan lägger till det som Anden ger oss att säga”?¹

Alla medlemmar i kyrkan har en plikt att sprida evangeliet – även du. Så var modig och låt Herren välsigna dina ansträngningar. ■

SLUTNOT

1. Se M. Russell Ballard, ”Vikten av medlemsmissionärsarbete”, *Liahona*, maj 2003, s. 38, 39–40.

DE TROENDES MOD

”Må vi med övertygelsens mod förkunna med aposteln Paulus: ’Jag skäms inte för [Kristi] evangelium’ (Rom. 1:16). Och vidare, må vi följa Paulus råd med samma mod: ’Var ett föredöme för de troende i ord och gärning, i kärlek, trohet och renhet’” (1 Tim. 4:12).

President Thomas S. Monson, ”Var stark och frimodig”, *Liahona*, maj 2014, s. 69.

DET ALLRA DYRBARASTE JAG HAR

Mariana Santos

Under vår flerstavskonferens för ungdomar fick alla en Mormons bok och uppmanades att ge den till någon. Jag ville ge min till min favoritpopsångare.

När jag fick veta att han skulle ha en konsert i min stad tänkte jag att det skulle vara det perfekta tillfället. På alla hans konserter lottas femton fans ut som får gå bakom scenen och träffa honom. Det är nästan omöjligt att bli utvald men jag gick med i alla fall.

Några veckor före konserten skrev jag mitt vittnesbörd i en Mormons bok och bad en bön. Jag förklarade för min himmelske Fader att oddsen var emot mig och att jag behövde hans hjälp.

Så fort jag hade sagt ”amen” ringde mobilen. Det var från sångarens kontor. Jag hade blivit utvald!

Bakom scenen dagen för konserten gav jag boken till sångaren. Han öppnade den och läste mitt vittnesbörd: ”Jag har tänkt mycket på vad som skulle vara en värdefull, bra present att ge dig. Jag insåg att jag behövde ge dig något som var värdefullt på grund av vad det innehåller och inte på grund av priset. Det här är Mormons bok. Det är det allra dyrbaraste jag har. Det blir den för dig också om du läser den.”

Han gav mig en kram och sa att han skulle läsa den. Jag kunde inte hålla tillbaka tårarna!

Det är en ovanlig upplevelse att ge en Mormons bok till en känd person. Men att ge bort en Mormons bok borde hända oftare. Jag kunde ha gett den till en skolkamrat, en granne eller någon annan.

Att ge bort en Mormons bok, bära vårt vittnesbörd, prata om kyrkan och vara ett exempel är plikter som vi alla har. Vi bör inte skämmas för att sprida Jesu Kristi evangelium.

Författaren bor i Brasilien.

KOM IHÅG

att det är deras val

Handlingsfrihet är något som alla har, också de som du frågar om de vill veta mer om kyrkan.

FRÅGA OFTA, OCH FRÅGA ALLA.

Eftersom det är omöjligt att i förväg veta vilka som är intresserade av evangeliet eller inte, kan du fråga andra regelbundet och så många du kan, och lägg särskilt märke till Andens maningar. Vi lyckas som missionärer när vi inbjuder andra att lära sig mer om och ta emot sanningen.

När du frågar andra om de vill veta mer om evangeliet är det viktigt att inse att de är fria att välja om de ska tacka ja eller inte. Din framgång mäts inte av deras svar; den mäts av din beslutsamhet att sprida evangeliet.

Om framgång inte mäts av vilka som säger ja eller som döps, vad *bör* du då fokusera på när du gör upp mål för missionsarbete? Inrikta dig på vad *du* kan göra i stället för på hur andra svarar. Kom ihåg att du också har handlingsfrihet. Du kan välja att:

VAR VÄNLIG.

Om någon tackar nej till en inbjudan att lära sig mer, fortsätt då att vara artig och vänlig. Fortsätt att vara vänner så länge som ni kan uppehålla höga normer. Visa kristuslik kärlek mot alla du kan, även om de inte förstår allt du tror på och gör.

VAR TROFAST.

Frälsaren sa det bäst: "Låt ... ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen" (Matt. 5:16). Älska evangeliet och följ evangeliet. Förr eller senare *hittar* du personer som vill veta varför och som är redo att ta emot evangeliet.

TRO TILL ATT BERÄTTA

"Vi respekterar varje persons handlingsfrihet och val av tidpunkt. Herren sade: 'Låt var och en själv välja.'⁴ En persons brist på intresse behöver inte försämma våra vänskapsband eller vår kärlek. Oavsett om inbjudan accepteras eller inte när du inbjuder andra att 'komma och se' kommer du att känna Herrens bifall och med detta bifall får du ökad tro att på nytt berätta om vad du tror på."

Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum, "Det är ett underverk", *Liahona*, maj 2013, s. 79.

Hur man lyckas som missionär

Vill du ha förslag på hur man blir en bättre missionär? Det finns tio bra idéer på sidan 10 och 11 i *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2005).

VAR TÅLMODIG OCH IHÄRDIG.

Som du ser i berättelsen till höger krävs det ibland att man frågar många gånger innan rätta tiden är inne. Fortsätt att öppna dörren, fortsätt att vara vänlig, och bli inte missmodig. Herren är medveten om dina ansträngningar och han välsignar dig. (Se L&F 98:2.) ■

JAG FRÅGADE OM OCH OM IGEN

Meiry Susana da Silva Rosa

Jag visste att vi alla ska sprida evangeliet, men jag hade aldrig haft någon framgång med det. Men när jag gick en spanskakurs träffade jag en ung man som heter Tiago. Vi blev vänner och gick ofta hem från skolan tillsammans. En dag gick vi förbi en av kyrkans nybyggda möteshus.

"Jag har varit medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i flera år", sa jag. Jag berättade för honom om något av det vi tror på och om hur mycket min familj och jag har välsignats tack vare evangeliet. Jag inbjöd honom att vara med på kyrkans möten kommande söndag som började klockan nio på morgonen.

Söndagen kom och jag var spänd av förväntan, men han kom inte. Veckan efter inbjöd jag honom igen. Det här fortsatte varje vecka i två eller tre månader. Han kom alltid med en anledning till att han inte hade kommit: "Jag sov länge", "jag var trött", "jag fick problem". Men jag fortsatte att fråga honom i alla fall, och han verkade inte ha något emot det.

En söndagsmorgon satte jag mig ner på en av bänkraderna längst bak i kapellet. Det var fortfarande några minuter kvar före mötet när jag hörde någon tyst säga mitt namn. Jag tittade mot dörren, och där var Tiago!

"Lovade jag inte att jag skulle komma en dag?" sa han. Han var med på sakramentsmötet, och till min förvåning stannade han kvar på resten av mötena och verkade glad när jag presenterade honom för missionärerna. Han började träffa dem regelbundet. Tiago och jag fortsatte att prata medan vi gick hem från skolan, men samtalen handlade om sanningarna som han fick lära sig. Jag kunde svara på frågor och bära mitt vittnesbörd. Till slut fick han ett vittnesbörd och blev medlem i kyrkan.

I dag är jag heltidsmissionär i Brasilienmissionen Santa Maria. Innan jag åkte dit skickade Tiago också in sin ansökan om att bli heltidsmissionär, och han verkar nu i Brasilienmissionen Manaus.

Jag fick nyligen ett brev av honom. "Tack för att du inbjöd mig att komma till kyrkan om och om igen", skrev han. "Jag kommer att vara evigt tacksam." Jag är inte bara glad över att kunna sprida evangeliet varje dag utan också för att jag vet att Tiago gör detsamma.

Författaren bor i São Paulo, Brasilien.

Försök använda de här elva sätten att dela
med dig av evangeliet i samtal du har varje dag.

GE EN INBJUDAN OCH FÖLJ UPP

Om du vill dela med dig av evangeliet men är nervös eller inte säker på hur du ska göra så är den här artikeln för dig. Att dela med sig av evangeliet är mer än att bara inbjuda vänner att träffa missionärerna. Det är en bra idé, men det finns så mycket annat du kan göra för att "inbjuda andra att komma till Kristus" (*Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* [2005], s. 1). Och det är lättare än du tror. Kanske kan en fotbollsanalogi vara till hjälp.

Bra spelare vet hur och när de ska passa bollen till sina lagkamrater för att ge dem möjlighet att förflytta sig framåt. Att inbjuda andra att lära sig om evangeliet är som att passa bollen, men i stället för att ge dem tillfälle att göra mål, ger du dem möjligheten att komma till Kristus.

Här är några förslag som kan hjälpa dig att komma igång. Be om inspiration och var kreativ när du tillämpar de här förslagen så att de passar dina vänders intressen eller situationer. Heja sedan på dem!

Inbjud en vän till veckoträffarna

Du har en vän som är mycket intresserad av sport. Så när du hör att nästa veckoträffsaktivitet är en sportkväll inser du att det är ett perfekt tillfälle att bjuda med henne.

Fråga en vän om han eller hon vill se generalkonferensen tillsammans med dig

Du lyssnar på ett tal från en generalkonferens på din MP3-spelare medan du går till skolan. En vän frågar dig vad du lyssnar på. Du säger sanningen – du lyssnar på ord från en av Guds levande profeter. ”Vad menas med det?” frågar din vän. Du förklarar vad nutida profeter och apostlar är och frågar sedan din vän om hon vill lyssna på vad de här ledarna säger tillsammans med dig i april.

Ge bort en *Liahona*

En av artiklarna i ett nyutkommet nummer av *Liahona* påminner dig om ett samtal du hade med en av dina vänner. Du ger honom ett exemplar av det numret (eller en länk till artikeln på internet) och inbjuder honom att läsa artikeln.

Berätta för någon om Mormons bok

Din församling har som mål att läsa Mormons bok innan årets slut så du tar med dig skriften till skolan. En av dina vänner lägger märke till boken och frågar dig om den, så du förklarar vad Mormons bok är och bär ditt vittnesbörd om den.

Läs Kenneths berättelse senare i artikeln för att se vad som hände när han såg en medlem med en Mormons bok i skolan.

INBJUDA OCH FÖLJA UPP

”Det är mitt vittnesbörd att när vi strävar efter att arbeta tillsammans, försöker finna den enskilde, inbjuder och följer upp med tillit och tro, då ler Herren mot oss och hundratusentals av Guds barn hittar mål och mening och frid i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.”

Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum, ”Följ upp”, *Liahona*, maj 2014, s. 81.

Bjud med en vän till en kyrkdans

Din bästa vän vill umgås på fredag men du har en kyrkdans den kvällen. I stället för att bara säga nej till hans inbjudan så bjuder du med honom till dansen!

Inbjud en vän till kyrkan

Du har blivit ombedd att hålla en del av en lektion på söndag. När en vän frågar vad du ska göra i helgen så hoppar du inte över söndagsplanerna utan förklarar att du ska hålla en del av en lektion i kyrkan. Din vän blir nyfiken så du inbjuder henne att följa med dig så att hon kan höra dig undervisa.

Visa mormon.org för dina vänner

Dina vänner har många frågor om din tro så du visar dem mormon.org som hjälper till att besvara deras frågor.

SMÅ STEG PÅ VÄGEN MOT OMVÄNDELSE

Första dagen i min nya skola lade jag märke till en flicka som var annorlunda. Hon hade det jobbigt hemma och hon blev alltid retad av de andra eleverna. Eftersom hennes skåp var bredvid mitt lärde jag snart känna henne bättre. Hon var trevlig men hade för vana att svära.

Jag berättade om min tro och om normerna i *Vägledning för de unga*. Hon blev mycket intresserad. Jag bjöd med henne till veckoträffen i några veckor och hon arbetade flitigt på att sluta svära.

Jag gav henne ett exemplar av *Vägledning för de unga* och ett exemplar av *Stå fast i din tro*. Nästa dag i skolan sa hon att hon hade lärt sig så mycket nytt i de båda häftena. Jag bjöd med henne till veckoträffen den kvällen, och när vi städade upp efteråt sa hon: "Hannah, kan jag döpas?"

Jag blev helt förbluffad. Jag hade aldrig hjälpt någon att bli medlem i kyrkan förut. För ett ögonblick stod jag bara där – jag kunde inget säga – men till slut tog jag hennes hand och gick bort till en medlem i Unga mäns presidentskap. Han hjälpte min vän att komma i kontakt med missionärerna så att hon kunde börja förbereda sig för dop.

Det kändes så bra att min vän hade bestämt sig för att döpas. Det var underbart att tänka sig att jag hade hjälpt henne längs vägen mot omvändelse. Jag började genast fundera över hur jag skulle kunna hjälpa andra att ta samma väg.

Hannah Christensen, Idaho, USA

Skicka ett skriftställe i ett sms

Under dina morgonstudier av skrifterna kommer du till en vers som skulle vara till stor hjälp för en vän som har haft det jobbigt på sista tiden. Du skickar henne ett sms och berättar att du har tänkt på henne och hittade ett skriftställe som hon kanske skulle tycka om.

Bjud hem någon på middag

Pappa lagar sin berömda spaghetti den här veckan! Du lägger märke till en ny elev i din skola som inte verkar ha några vänner, så du bestämmer dig för att bjuda hem honom på en familjemiddag. Om det är på en måndagskväll kan du också fråga om han vill stanna kvar på familjens hemmaftermiddag.

Be en vän hjälpa dig med ett projekt i Personlig tillväxt eller Plikt mot Gud

När du planerar ett stort projekt inser du att du behöver hjälp, så du bestämmer dig för att be några av dina vänner som inte tillhör kyrkan att hjälpa dig. Det här kan ge dig tillfälle att förklara varför du tjänar, och ni kan också ha roligt när ni tjänar tillsammans.

Ge en vän *Vägledning för de unga*

Om en vän frågar varför du lever efter vissa normer kan du ge honom ett exemplar av *Vägledning för de unga* och berätta hur du har fått hjälp att leva lyckligare eftersom du följer normerna.

Läs Hannahs berättelse i den här artikeln och se hur hon gav det här häftet till en vän.

SKULLE DU VILJA VETA MER OM MIN RELIGION?

Det var något som var annorlunda med Apryl. Jag kunde inte sätta fingret på det, men vad det än var så var det bra. Så småningom upptäckte jag att hon tillhörde Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

En dag under lunchen satte jag mig ner vid ett tomt bord – förutom att Apryls böcker låg där i en trave. Högst upp i traven låg Mormons bok. Jag sträckte mig bort och tog upp den.

"Jag tittar på din bok", sa jag till Apryl när hon kom med sin lunchbricka några minuter senare. "Okej", sa hon och såg lite överraskad ut.

Jag läste några sidor och blev fascinerad. Jag trodde på Gud men

jag ansåg också mig själv vara en vetenskapligt lagd person. Men det jag läste lät sant. Det kunde faktiskt ha hänt. Och tänk om det verkligen hade hänt? Det kändes pirrigt att tänka på det.

När lunchen var över gav jag tillbaka Apryls bok till henne och gick till nästa lektion. Det jag hade läst i Mormons bok kändes bra, men jag var ändå för blyg att prata med henne om det.

Några veckor senare kom Apryl fram till mig när jag satt och studerade. Hon såg allvarlig ut. "Är du verkligen intresserad av att få veta mer om min religion?" frågade hon.

Det var jag, och jag sa det. "Det är ett möte på fredag för sådana som vill veta mer om vår kyrka", sa hon. "Jag undrar om du vill gå dit."

Det ville jag. På mötet förklarade missionspresidenten några av kyrkans grundläggande läror. Allt han sa kändes förnuftigt. Snart började jag ta emot missionärslektionerna. Jag blev inte omvänd genast, men efter att ha fastat och bett fick jag ett vittnesbörd och döptes.

Mitt liv är mycket annorlunda än vad det skulle ha varit om jag inte hade tagit emot det återställda evangeliet. Annorlunda på ett bra sätt.

Kenneth Hurst, Alabama, USA

Glöm inte att följa upp.

När du har inbjudit någon är nästa steg att följa upp. I fotboll vet de bästa spelarna att deras jobb inte är över när de har passat en boll – de måste fortsätta springa och göra sig tillgängliga.

En uppföljning kan vara något så enkelt som att du frågar vad din klasskamrat tyckte om skriftstillet du skickade, eller hur det kändes efter att din vän följde med dig till kyrkan.

Se Kenneths berättelse för ett exempel på hur uppföljning förändrade en ung mans liv.

När du följer upp efter att ha inbjudit någon att lära sig mer om din tro så visar du att bryr dig om deras lycka. De märker din uppriktiga önskan att hjälpa dem och de är bekväma med att ställa fler frågor till dig i framtiden. ■

*Var det här en hemlighet
som Luisa borde bevara?*

David Dickson

Kyrkans tidningar

Baserad på en sann berättelse

"Älska varandra, så sade Jesus"

("Älska varandra", Psalmer, nr 198).

Luisa slog igen matteboken när klockan ringde. Hon hade ändå inte kunnat koncentrera sig på talen under lektionen.

Alla de andra eleverna rusade ut. Det var sista lektionen på fredagen. Normalt sett var Luisa också glad över att det var helg. Men i dag kände hon sig bara orolig. Så hade hon känt sedan lunchen. Det var då hennes bästa vän Carlotta hade frågat henne: "Kan du bevara en hemlighet?"

Luisa hade lutat sig närmare och nickat ivrigt. Hon var bra på att bevara hemligheter. Hon var säker på att Carlotta skulle berätta om en söt kille som hon var kär i.

Men Carlottas hemlighet var inte alls kul.

En röst avbröt Luisas tankar. Hon blinkade och tittade upp från bänken. "Har du en fråga om läxorna, Luisa?" frågade hennes lärare. Alla de andra eleverna hade redan gått ut.

Berätta HEMLIGHETER

"En vän är intresserad. En vän hyser kärlek. En vän lyssnar. Och en vän anstränger sig att hjälpa."

Thomas S. Monson, "Till undsättning", *Liahona*, juli 2001, s. 59.

"Nej", svarade Luisa. Hon mötte lärarens blick. Hon var bara *tvungen* att berätta det för någon! Men Carlotta hade fått henne att lova att inte göra det.

"Jag måste hinna med bussen", sa Luisa snabbt. Hon satte på sig jackan och skyndade ut i den kalla vinterluften.

Hela vägen hem kände Luisa sig så nervös att hon knappt stod ut. Det var som om bröstkorgen kändes hoptryckt och det var svårt att andas.

Luisa kunde inte sluta tänka på Carlottas hemlighet. På lunchen sa Carlotta att hon hade gjort något som var farligt. Luisa kunde fortfarande knappt tro att hon hade hört rätt. Hon trodde att hon kände sin bästa vän! Hon kunde inte föreställa sig att Carlotta kunde göra något så skrämmande. När lunchen var slut hade Carlotta fått Luisa att lova att aldrig tala om det för någon.

Men tänk om Carlotta blev skadad!

Luisa försökte utestänga skratten och pratet runt omkring henne i bussen när hon blundade och bad en bön i sitt hjärta.

"Gode himmelske Fader, hjälp mig att veta vad jag ska göra. Jag vill inte att min vän ska vara arg på mig. Men jag vill inte att något ska hända henne heller. I Jesu Kristi namn, amen."

Promenaden hem kändes längre än vanligt. Skulle inte mamma märka att något var fel när Luisa kom hem? Vad skulle hon säga?

Luisa tittade på snön på marken och kom att tänka på snöbollskriget hon och Carlotta hade startat med några andra i parken förra veckan. Det var så roligt! Hon tänkte på det andra som hon och Carlotta tyckte om att göra tillsammans. Umgås. Vandra. Göra läxor. Sporta.

Hur skulle det bli om Luisa avslöjade hennes hemlighet och Carlotta inte ville vara hennes vän längre? Tanken gjorde att det knöt sig ännu mer i Luisas mage.

Sedan fick hon en annan tanke. Just nu var det viktigaste vad som var bäst för *Carlotta* – inte vad Carlotta kanske skulle tycka om *henne*. Carlotta behövde en riktig vän, en vän som hjälpte henne att vara trygg. Luisa visste att Jesus alltid gjorde det som var bäst för andra trots att vissa personer inte tyckte om honom.

Luisa visste vad hon behövde göra. Hon behövde prata med mamma om det. Hon skulle också ringa Carlotta och säga hur orolig hon var och att en vuxen behövde hjälpa till. Då kanske Carlotta skulle prata med sin mamma också.

Luisa kände sig lättare om hjärtat när hon gick upp till ytterdörren.

"Mamma?" ropade hon när hon gick in. "Kan vi prata?"

Carlotta kanske skulle bli arg, men Luisa visste att det här var det rätta att göra. Hon skulle vara en sann vän.

Vissa hemligheter är för viktiga för att bevara. ■

Jan Pinborough
Kyrkans tidningar

NÄR ska jag berätta?

Om någon –

leker en farlig lek
äter medicin som inte är hans
eller hennes
äter, dricker eller sniffar något konstigt
gör sig illa
gör något som han eller hon inte vill att vuxna
ska veta om.

Om någon –

försöker få dig att göra något på listan ovan
visar bilder på nakna människor
ber dig att röra vid hans eller hennes kropp eller vill titta på eller röra vid din kropp
ber dig att bevara en hemlighet om något som gör dig illa till mods
mobbar eller pratar respektlöst till dig eller någon annan – antingen själv, via sms eller
på internet.

Om något –

får dig att känna dig otrygg
eller illa till mods
inte känns rätt eller ger dig
en obehaglig känsla.

Lyssna på den Helige
Anden och lita på dina
känslor!

Vem ska jag berätta för?

En förälder, mor- eller farförälder eller vårdnadshavare
En lärare eller kurator i skolan
En lärare eller ledare i kyrkan
En äldre bror eller syster
En läkare
En vän som kan hjälpa dig att berätta för en vuxen

Du behöver inte känna dig ensam med en hemlighet. En vuxen
kan hjälpa dig så att du vet vad du ska göra. Fortsätt att berätta tills
du får den hjälp du behöver.

Var modig! Du är stark. När du berättar för någon kan du hjälpa
andra att inte råka illa ut! ■

SÄRSKILT VITTNÉ

**Äldste
Robert D. Hales**

i de tolv
apostlarnas
kvorum

*Medlemmarna i
de tolv apostlarnas
kvorum är särskilda
vitnen om Jesus
Kristus.*

Varför ska vi **LYSSNA** på generalkonferensen?

*Från "General-
konferensen:
Stärker tron och
vittnesbördet",
Liahona, nov. 2013,
s. 6-8.*

Jag lovar att om du
lyssnar så känner
du Anden.

Vi kan höra Herrens
ord som är menade
just för oss.

Under konferenserna
stärks vår tro och våra
vittnesbörd fördjupas.

Om du ber med
uppriktig önskan att höra
din himmelske Faders röst
i konferensens budskap
så upptäcker du att han
har talat till dig för att
hjälpa dig.

Jesus Kristus var ett fullkomligt föredöme för oss som vi kan följa. Du kan använda den här aktiviteten för att lära dig mer om honom och förbereda dig för påsk. Börja med nummer 1 söndagen före påsk. Varje dag läser du om Jesus och svarar på frågan. Klipp sedan ut den matchande bilden och sätt fast den på rätt plats.

Förbered dig för

1

1. Jesus tvättade fötterna på sina lärjungar och tröstade dem genom att säga: "Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa" (Joh. 14:27). Vad kan du göra för att tjäna eller trösta en vän i dag?

2

2. Under den sista måltiden lärde Jesus sina lärjungar att ta sakramentet. Han sade till dem: "Gör detta till minne av mig" (Luk. 22:19). Hur kan du vara mer vördnadsfull under sakramentet?

3

3. När Jesus påbörjade försoningen i Getsemane örtagård, gjorde han vad vår himmelske Fader ville att han skulle göra, fastän det var svårt. Han bad: "Men ske inte min vilja utan din" (Luk. 22:42). Hur kan du vara lydigare i kyrkan, skolan eller hemma?

påskan

4

4. När människorna skadade Jesus under korsfästelsen, sade han: "Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör" (Luk. 23:34). Varför är det viktigt att förlåta andra?

5. Jesus såg till att hans mor blev omhändertagen efter att han hade dött. Han sade till Johannes: "Se din mor", eller behandla Maria som om hon var din egen mor (Joh. 19:27). Vad kan du göra i dag för att hjälpa dina föräldrar eller vårdnadshavare?

5

6

6. Precis innan Jesus dog bad han till vår himmelske Fader och sade: "I dina händer överlämnar jag min ande" (Luk. 23:46). Hur kan du göra dina böner mer meningsfulla?

7. Efter att Jesus hade dött blev han levande igen! Det är därför vi firar påskan. Kristus besökte sina lärjungar efter uppståndelsen och sade: "Tvivla inte utan tro" (Joh. 20:27). Varför är påskan så viktig?

7

OMEDELBAR

Baserad på en intervju av
Richard M. Romney

Kyrkans tidningar

Jag heter Magnolia. Jag går i en församling där vi pratar spanska. En dag kom Mia till min primärklass. Hon pratar bara engelska. Jag ville att Mia skulle känna sig välkommen, så jag bestämde mig för att hjälpa henne. Jag skulle vara hennes *tolk*!

MYCKET GEMENSAMT

Vi har båda precis blivit döpta och konfirmerade. Vi tycker båda om musik, särskilt psalmer och primärsånger. Vi gillar båda hemaftnar. Och vi tycker båda om att läsa berättelser i Liahona.

HINNA MED

Först var det svårt att hinna med när jag tolkade åt Mia. Sedan började lärarna prata långsammare för att ge mig mer tid. Alla tyckte det kändes bra att vi kunde hjälpa Mia.

GE EN HJÄLPANDE HAND!

Hur visar du din kärlek genom att hjälpa andra? Rita konturen av din hand och skicka oss din berättelse och ett fotografi, tillsammans med en förälders tillåtelse. Gå till liahona.lds.org eller mejla liahona@ldschurch.org.

En tolk översätter orden som någon säger till ett annat språk.

MAGNOLIA

förståelse

VISKANDE HJÄLP

Jag heter Mia. Mina föräldrar pratar spanska, så vi gick i en spansktalande församling. Jag kunde inte förstå vad alla sa. Magnolia såg att jag var frustrerad. Hon satte sig bredvid mig och viskade på engelska i mitt öra.

HUR DU KAN HJÄLPA TILL

Tips från Mia och Magnolia:

Om någon:

- är ny i kyrkan eller skolan kan du hjälpa henne att känna sig välkommen.
- inte går i kyrkan så ofta kan du fråga om han vill gå med dig.
- blir mobbad kan du försvara henne. Tala om det för din lärare.
- verkar vara ensam kan du fråga om han vill vara med dig.
- behöver en vän kan du fråga om hon vill vara vän med dig.

Bjud hem henne för att leka, med dina föräldrars tillåtelse.

Erbjud dig att tolka om du talar mer än ett språk.

GODA VÄNNER

Efter Primär frågade jag Magnolia om hon ville vara vän med mig. Hon sa ja. Sedan dess har Magnolia varit min vän och min tolk. Hon hjälpte mig också att få andra vänner.

GÖR DET SOM KRISTUS SKULLE GÖRA

Alla kan hjälpa någon, precis som Magnolia hjälpte mig. Be. Din himmelske Fader hjälper dig så att du vet vem du ska hjälpa. Det är precis som sången "Ifall Jesus stod bredvid mig" (Jag är ett Guds barn – programförslag till samlingsstunden 2013, s. 28). Vi kan försöka göra det som Jesus vill att vi ska göra. ■

MIA

Berättelsen om den vise och den dumme mannen

VAD ÄR EN LIKNELSE?

En liknelse är ett slags berättelse. Den handlar om något enkelt, som en storm eller en pärla, som är välbekant. Jesus återgav liknelser för att hjälpa människor förstå andliga sanningar. En liknelse finns i Matteus 13:44–46. Vad undervisar den om hur värdefullt evangeliet är? Kan du hitta andra liknelser?

Jean Bingham

En dag ville Jesus undervisa människor om hur man håller sig stark också under svårigheter. Han återgav en berättelse om en häftig storm, en vis man och en dum man. När stormen kom föll inte den vise mannens hus eftersom det var byggt på klippan. Men den dumme mannens hus föll eftersom det var byggt på sand.

Jesus undervisade om hur viktigt det är att ha tro på honom och följa hans lärdomar. När vi bygger ett starkt vittnesbörd är vi starka nog att stå fasta, oavsett vad som kan hända. ■

Författaren bor i Utah, USA.

KLIPPA ELLER SAND?

Skriv ner sådana aktiviteter som du ser nedanför på papperslappar. Turas om att välja och läsa dem högt. Samtala om varför varje aktivitet är som att bygga ett hus på en klippa eller på sand. Hur kan vi få hjälp att följa Jesu lärdomar och göra visa val genom att lyssna på profeterna?

Läsa skrifterna tillsammans	Fuska med skolarbetet
Slå vad om något	Inkludera någon som är ny
Gå i kyrkan	Svära
Skylla ett misstag på någon annan	Leka en lek med en syster eller bror
Göra läxorna	Dela med dig till andra
Visa respekt för andra	Spela dataspel i många timmar
Säga sanningen	Ta något som inte är ditt
Inte göra något när någon blir mobbad	Be varje morgon och varje kväll.
Lyssna på generalkonferensen	Inkludera någon som känner sig utanför

STENKONST

Välj ut en slät sten. Skriv "Jesus Kristus" på den med en spritpenna. Prata om varför det är så viktigt att vi bygger vårt liv på hans lärdomar. Ha stenen på en plats där du ser den ofta.

SKRIFTSTÄLLETIPS

Mormons bok kan hjälpa oss att förstå Nya testamentet. Läs Helaman 5:12. Vad lärde du dig om betydelsen av ordet *klippa* efter att ha läst den versen? Slå upp ordet "klippa" i Handledning för skriftstudier och se om det finns fler verser som kan hjälpa dig att förstå bättre.

FAMILJESAMTAL

Läs Matteus 7:24–29 tillsammans. Du kan också rita en teckning av berättelsen. Sedan kan ni samtala om följande frågor: Vad finns det i livet som är som regnet och vinden? Att fatta beslut efter vad som är populärt, hur kan det vara som att bygga ett hus på sanden? Hur kan vi bli skyddade och starka som ett hus som är byggt på en klippa genom att följa Jesu lärdomar? Samtala om hur ni kan bygga er tro på Jesus Kristus.

Sång: "Den vise och den dumme mannen" (*Barnens sångbok*, s. 132)

Skriftställe: Matteus 7:24–29

MIN HIMMELSKA FADER ÄLSKAR MIG

*"Han ögon mig gav så jag kunde se små fjärlars skönhet
och färg. Han öron mig gav att lyssna till alla toner
i denna värld ... så jag vet Fader vår älskar mig"*
(Barnens sångbok, s. 16).

Bonnie L. Oscarson

Unga kvinnors
generalpresident

SKRIFTERNA under stjärnorna

*"Guds Ande betygar varje ord,
jag vet att skriften är sann"*
(Barnens sångbok, s. 66).

När jag var liten tyckte mina bröder och jag om att sova ute på somrarna. Vi bredde ut våra sovsäckar på verandan, och sedan letade vi stjärnbilder och lyssnade på syrsorna innan vi somnade.

En kväll var min storebror Larry och jag ute på verandan. Vi sträckte ut oss och tittade på stjärnorna. Larry var för de mesta inte särskilt prat-sam, men den kvällen sa han att han ville återge några berättelser. Han återgav berättelser från Mormons bok och började med när Lehi och

hans familj lämnade Jerusalem.

Jag hade hört berättelser från Mormons bok i Primär förut, men när Larry berättade dem så var det annorlunda. De kändes mer verkliga. När jag tittade upp på stjärnorna och lyssnade på min bror kände jag mig mycket varm och glad inombords. Fastän jag inte visste det då så kände jag att den Helige Anden talade om för mig att Mormons bok var sann.

Några månader senare hittade jag en bok med illustrerade berättelser från Mormons bok hemma. När jag började läsa dem fick jag samma varma, trösterika känsla som jag

hade fått när Larry återgav samma berättelser.

Flera år senare, när jag försökte bestämma mig för om jag hade ett vittnesbörd, var jag lite besviken över att jag aldrig hade fått något stort eller starkt svar. Betydde det att jag inte hade något vittnesbörd? Då kom jag att tänka på hur det hade känts när min bror återgav berättelser från Mormons bok, och då insåg jag att jag *visste* att kyrkan var sann.

Ett vittnesbörd kommer inte alltid i ett enda stort ögonblick. Oftast kommer det i många små, stilla stunder när den Helige Anden viskar till oss att det här är sant. ■

Lördagssömn och söndagsleenden

Miche Barbosa

Baserad på en sann berättelse

"Jag alltid känner mig så glad när jag till kyrkan går" (Sjung med mig, s. B-52).

Mara tyckte om att få folk att le. Hon fick sin skollärare att le när hon räckte upp handen för att ställa en fråga. Hon fick sin syster Marcella att le när hon sa något snällt till henne.

Då log Mara också. Det kändes bra att hjälpa andra att vara glada.

Men det var en gång varje vecka när Mara nästan aldrig log. Det var tidigt på söndagsmorgnarna. Då vara Mara och Marcella som allra tröttast. Att rusa runt och göra sig i ordning för kyrkan gjorde dem extra griniga. Sedan var det den långa promenaden till kyrkan.

Den var nästan två kilometer. Mara och Marcella kom ofta dit sent. De brukade missa första delen av Primär.

"Vi saknar er när ni inte är här i tid", sa syster Lima en dag. Hon var Primärs

president i deras församling i Brasilien.

Mara visste att hon borde komma till kyrkan i tid. Men hur? Då fick Mara en idé. På kvällen lördagen därpå bestämde Maria sig för att försöka med något nytt.

I stället för att smussla med sig en godsak till sängen efter middagen, borstade Mara tänderna. För det mesta var mamma tvungen att påminna flickorna om att stänga av teven och gå till sängs. Men då brukade de leka och viska under täcket tills långt in på natten. Ibland var de vakna så länge att de knappt kunde hålla ögonen öppna. De var tvungna att röra på sig för att inte somna.

Ikväll tog Mara på sig sin pyjamas och gick och lade sig med en gång. Mamma behövde inte ens säga till henne. Hon

började titta på bilderna längst fram i Mormons bok.

"Vad gör du?" frågade Marcella.

"Jag testar något", sa Mara.

Hennes huvud var fullt av glada tankar. Och hon kände sig redan sömnig.

Innan Mara visste ordet av lyste solen in genom fönstret. Det var nästan dags att göra sig i ordning för kyrkan. I stället för att må dåligt mådde Mara jättebra. Huvudet kändes inte

luddigt. Kroppen var inte trött.

Hon kom till Primär före några av ledarna till och med.

"Tack för att du är ett så bra exempel för de andra barnen", sa syster Lima.

Nu var det Maras tur att le. Hon bestämde sig för att hon alltid skulle gå och lägga sig tidigt på lördagarna. Då skulle hon kunna sprida leenden hela söndagen. ■

Författaren bor i Utah, USA.

Äldste Orson F. Whitney
(1855–1931)

i de tolv apostlarnas
kvorum

BYGGD PÅ KLIPPAN

*Det finns ingen bok som är så stor eller bra
att den kan presidera över denna kyrka.*

För många år sedan kom en lärd pastor från en annan kyrka till Utah ... Han hade varit på ett ”mormonsakramentsmöte” och hade mycket kritik att komma med vad gäller vår metod att administrera Herrens nattvard, särskilt att vi använder vatten i stället för vin vid sådana tillfällen. Han sa att han ryste när han såg folk dricka vattnet. Och han underströk det faktum, för det är ett faktum, att Frälsaren enligt Bibeln använde vin när han instiftade sakramentet bland judarna, och att han förkunnade att det var hans blod eller att det representerade hans blod. Jag kan tillägga att Mormons bok också framhåller att Frälsaren använde vin när han instiftade sakramentet bland nephiterna.

Min ... vän hade, vare sig han visste det eller inte, berört det stora utmärkande grunddraget som skiljer Guds kyrka från alla andra kyrkor under solen. Medan de är grundade på böcker och traditioner och människobud, är denna kyrka byggd på Kristi klippa, på principen om

omedelbar och fortsatt uppenbarelse. Sista dagars heliga gör inte något för att det råkar stå i en bok [skrifterna]. De gör inte något för att Gud har sagt till judarna att de skulle göra det. Inte heller gör de något eller låter bli att göra något på grund av instruktioner som Kristus gav nephiterna.

Allt som görs [officiellt] av denna kyrka görs därför att Gud, som talar från himlen i vår tid, har befallt kyrkan att göra det ... Det är så Kristi kyrka är inrättad. Om vi använder vatten i stället för vin till Herrens nattvard så är det för att Kristus har befallt det [se L&F 27:1–4].

Gudomlig uppenbarelse anpassar sig till människans omständigheter och situationer, och förändring efter förändring följer därpå, allteftersom Guds framåtskridande verk fortsätter mot sitt slutmål. Det finns ingen bok

som är så stor eller så bra att den kan presidera över denna kyrka.

När jag säger detta, gör jag det med all tillbörlig respekt för Guds skrivna ord, det som står tryckt i böckerna, varav en del kan vara föråldrat eftersom det uppfyllt sitt syfte och lagts på hyllan [som till exempel djuroffer; se 3 Nephi 9:19–20], medan den andra delen är kraftfull, full av liv och tillämplig på vår nuvarande situation – vår nuvarande utvecklingsnivå. Men även denna del måste tolkas på rätt sätt. Ingen bör förespråka vad som står i böckerna om det motsäger Guds språkrör, som talar för honom och tolkar hans ord [se L&F 1:37–38]. Att göra så är att föredra döda ord framför det levande oraklet, vilket alltid är en falsk inställning.

Det Herren sade till judarna och nephiterna för 2 000 år sedan, eller det han sade till kyrkans medlemmar för 50 eller 60 år sedan, har ingen som helst kraft i dag om det inte överensstämmer med nutida uppenbarelsen, med Herrens senaste instruktioner till sitt folk genom sina utvalda eller utnämnda tjänare. Och de som bortser från detta faktum kan lätt få problem. ■

Från ett tal under generalkonferensen den 7 okt. 1916, återgivet i ”Byggd på Klippan”, Liahona, juni 2010, s. 12–14.

INSIKTER

Vilken är faderns roll i föräldraskapet?

“Fäder ger välsignelser och utför heliga förrättningar för sina barn. Det blir andliga höjdpunkter i deras liv. Fäder är personligen engagerade i att leda familjeböner, dagliga skriftstudier och familjens hemafton varje vecka. Fäder skapar familjetraditioner ... Minnen av de här speciella stunderna tillsammans glömmet barnen aldrig. Fäder umgås med sina barn på tu man hand och undervisar dem om evangelieprinciper. Fäder undervisar söner och döttrar om värdet av arbete och hjälper dem att sätta upp värdiga mål för sina liv. Fäder är föredömen i trofast tjänande i evangeliet. Kom ihåg, bröder, ert heliga kall som fäder i Israel [är] er allra viktigaste kallelse i tid och evighet.”

Samlas med familj, vänner och grannar

till den 185:e årliga generalkonferensen för
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

4-5 april 2015: Allmänna sessioner för alla medlemmar

28 mars 2015: Kvinnornas allmänna session för kvinnor och flickor från åtta år

4 april 2015: Prästadömetts session för män och pojkar från tolv år

Alla sessioner hålls i konferenscentret i Salt Lake City och sänds till möteshus över hela världen. Du kan se eller lyssna på konferensen direkt på många språk på LDS.org och på vissa språk på BYUtv, Mormon Channel och YouTube-kanalen LDS General Conference. Arkiv för talen finns på LDS.org och appen Evangeliebiblioteket.

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARE

När vi håller förbunden kan vi känna oss trygga

Äldste David P. Homer, USA

Områdessjuttio

En kort tid efter att Heber C. Kimball, rådgivare till president Brigham Young, anlönt till Saltsjödalén, sade han: "Det kommer att ske en stor sållning, och många ska falla, för ... det kommer ett prov och vem kan då bestå?"¹ Fastän han talade om en tid för länge sedan och om en plats långt borta kan vi lära av hans ord i dag. Med det allt bredare gapet mellan kyrkans lärdomar och världens, hur kan vi som medlemmar i kyrkan känna oss trygga när vi möter vår tids prov?

Skrifterna lär att "gudaktighetens kraft [är] uppenbar" i prästadörets förrättningar.² Det finns stor kraft i förrättningar. Jag minns mitt dop och glädjen jag kände när jag blev medlem i kyrkan. Den förrättningen var kraftfull, men jag har lärt mig att de förbund som hör samman med förrättningar kan upprätthålla gudaktighetens kraft i våra liv.

Ett förbund är en helig överenskommelse mellan Gud och hans folk. Alla prästadörets frälsande förrättningar är knutna till förbund. Vi ingår ett förbund

när vi döps, och vi förnyar det förbundet varje gång vi tar del av sakramentet. De som tar emot melkisedekska prästadömet ingår prästadörets ed och förbund. Och tempelbegåvningen och beseglingens förrättning innefattar också heliga förbund.

När vi håller förbund hjälper det oss att undvika sådant som vi inte bör se eller göra. Likaså hjälper våra förbund oss att göra gott, även när det inte är bekvämt.

Äldste M. Russell Ballard har sagt:

"Ibland frestas vi att låta bekvämlighet i stället för förbund styra våra liv. Det är inte alltid bekvämt att leva efter evangeliets normer och försvara sanningen och vittna om återställelsen. Det är vanligtvis inte bekvämt att berätta om evangeliet för andra. Det är inte alltid bekvämt att tacka ja till en kallelse i kyrkan, särskilt om den tänjer våra förmågor. Tillfällen att tjäna andra på ett meningsfullt sätt, som vi förbundit oss att göra, kommer knappast vid lägliga tidpunkter. Men att leva ett liv enligt vad som är bekvämt för inte med sig någon andlig

Äldste
David P. Homer

kraft. Kraften kommer när vi håller våra förbund."³

Det var ett förbund som stärkte kung Josia i hans ansträngningar att utrota idoldyrkan från sitt rike.⁴ Det var ett förbund som inspirerade de kämpande medlemmarna i Winter Quarters att återvända till Iowa och hämta personerna i lägren som var för fattiga att följa med. Det var ett förbund som gav min anmoder styrkan hon behövde för att möta prövningarna på sin tid.⁵

Bertha Marie Hansen bodde i Danmark i början av 1880-talet när hon träffade missionärerna från kyrkan och fick ett vittnesbörd om deras budskap. Efter sitt dop förkastades hon av sina föräldrar, och med tungt hjärta flyttade hon till Köpenhamn där

hon arbetade och tjänade pengar för att kunna följa profetens uppmaning att emigrera till Utah.

Efter flera år kunde hon göra det. Med stor förväntan färdades hon till Utah i hopp om att förenas med vänner. I stället upptäckte hon att hon var ensam och inte kunde språket. Det kunde ha varit lätt att misströsta, men det gjorde hon inte. I stället höll hon fast vid sitt förbund att följa profetens uppmaning att samlas och kämpade vidare. Jag kommer alltid att vara tacksam för att hon gjorde det, för hon lämnade efter sig ett arv av tro till vår släkt som fortfarande är till välsignelse för oss.

President Kimball hade rätt. Det allt vidare gapet mellan kyrkans lärdomar och världens är ett prov som kan göra det svårt för oss, som medlemmar i kyrkan, att känna oss trygga mitt i vår tids orättfärdighet. Men vår himmelske Fader har inte har lämnat oss utan hjälp. Han har gett oss förrättningar och förbund som, när de blir ihågkomna, gör att vi kan känna oss trygga och hjälper oss möta de prövningar som kommer i vår väg. ■

FOTNOTER

1. Citat av äldste Edward Stevenson i *Life of Heber C. Kimball*, Bookcraft, Salt Lake City, Utah, sida 446.
2. Se *Läran och förbunden* 84:20.
3. Äldste M. Russell Ballard, "Likt en outsläckt låga", *Liahona*, juli 1999.
4. Se 2 Kung. 22:1-13; 2 Kung. 23:1-3; 2 Krön. 34:1-2, 8, 14-21, 29-33.
5. *The Young Family*, Dorothy Marie Young Folk, s. 293

Unga kvinnor har hittat nytt sätt att kommunicera med hela världen

Birgitta Wennerlund, Kristianstads gren

FOTO CHURCH NEWS

Syster Bonnie Oscarson, president för Unga kvinnor i världen, berättar att det nu finns styrelsemedlemmar i Unga kvinnor som bor i sina egna länder, och som tillför sina tankar och förslag via internet under sina rådsmöten.

Under många år har det varit naturligt att generalpresidentskapet har rest ut i världen en eller två gånger om året för att på plats informera sig om behoven i olika världsdelar. Till exempel besökte hon själv Japan och Korea under april månad tillsammans med Hjälpföreningens president Linda Burton.

Eftersom hon själv levte i Sverige i 6 år känner hon väl till vilka svårigheter kyrkans unga kvinnor har i de nordiska länderna.

Unga kvinnors generalpresidentskap: Syster Bonnie Oscarson, president, (mitten) Carol McConkie, första rådgivare (till vänster) och Neill F. Marriott, andra rådgivare, (till höger) har god hjälp av styrelsemedlemmar från bland annat Sydafrika, Brasilien, Japan, Peru och USA. Till generalkonferensen i oktober 2014 fick de för första gången tillfälle att träffas och tala med varandra personligen. Vanligtvis använder de sig av internet och videokonferens under sina rådsmöten.

”Många gånger är de ensamma medlemmar i skolan, de utsätts för mycket gruppträck från sina kamrater. Jag har också märkt att de är mycket talangfulla och har många möjligheter som inte alla unga kvinnor har”, säger syster Oscarson. ”Men det är lätt att bli distraherad! Vi behöver hjälpa varandra att leva upp till förbunden.”

Hon framhåller också ett Hi5 som de kan påminna varandra med:

1. Be minst två gånger om dagen.
2. Läs skrifterna varje dag.
3. Kom till kyrkan och ta del av sakramentet.
4. Hjälp till i din familj.
5. Ha templet i fokus. Åk dit och utför dop så ofta du kan.

Syster Oscarson skickar sina varmaste hälsningar till alla unga kvinnor i Sverige. ”Ni kommer alltid att ha en plats i mitt hjärta. Och jag uppmanar er att göra något varje dag som hjälper er att hålla er nära er himmelske Fader.”

Alla generalpresidentskap har styrelsemedlemmar som gör ”grovjobbet” och dessa har fram tills nu varit bosatta i Salt Lake City med omnejd. ”Jag och mina rådgivare har känt att vi behöver agera på ett nytt sätt”, berättar syster Oscarson, ”och efter att ha talat med många av prästadömetets rådgivande och fått många råd och mycket hjälp, använder vi oss nu av videokonferenser för att kunna få del av behoven i de olika länderna. Vi känner till exempel att vi behöver titta på om Unga kvinnors lägerbok behöver göras om, de unga kvinnorna i Afrika behöver ju inte lära sig att göra upp en eld. De kanske behöver lära sig något annat. Men det är något vi arbetar på just nu och det kan ta sin tid.”

Alla styrelsemedlemmar inbjöds till generalkonferensen i oktober 2014, men annars får de under rådsmötena framföra sina åsikter via internet. I ett särskilt rum med ett bord där alla har tillgång till

FOTO BIRGITTA WENNERLUND

”Här brukar vi träffas klockan sex på morgonen, den enda tid då alla är vakna samtidigt”, berättar syster Bonnie Oscarson, Unga kvinnors generalpresident. ”Det finns mikrofoner framför alla på bordet och våra styrelsemedlemmar deltar i mötet med hjälp av internet och två stora TV-skärmar.”

en mikrofon kan de med hjälp av två stora teveskärmar rådgöra med systrarna ute i världen.

”Styrelsemedlemmarna har ingen myndighet, de finns där som vår förlängda arm och är till för att hjälpa oss fylla behoven i just deras länder. De ser och de hör och berättar för oss vad som fungerar och inte fungerar”, förklarar syster Oscarson. ”Det tog ett helt år att finslipa organisationen och kanske vi aldrig får tillfälle att träffas igen, men med dagens teknik går det bra ändå.”

Styrelsemedlemmarna ingår också i olika kommittéer. ”En kommitté arbetar med lägerhandboken, en annan med ”Kom följ

mig"-programmet, en annan med ledarskapsträningen, en med programmet för personlig utveckling och så vidare. De är en stor tillgång för oss!" säger en tacksam syster Oscarson.

"Våra möten börjar kl 6 på morgonen", fortsätter syster Oscarson. "Det är den enda tid då alla är vakna samtidigt. Mötena brukar vara i cirka två timmar."

Syster Oscarsons och hennes rådgivare Carol F. McConkies och Neill F. Marriotts kontor ligger i Hjälpföreningens hus strax intill Temple Square och kyrkans 26 våningar höga kontorshus i Salt Lake City. Det är en vacker byggnad med många

bilder och föremål som vittnar om tidigare systers hängivna tjänande. Och nu har Unga kvinnors organisation tagit steget ut i världen med styrelsemedlemmar från bland annat Sydafrika, Brasilien, Japan, Peru och USA.

Även jag känner mig tacksam när jag lämnar syster Oscarson. Tacksam för kyrkans underbara organisation och för alla systrars trofasthet och tjänande världen över, och tacksamhet för möjligheten att få komma till Salt Lake City än en gång och få se och känna hur Anden leder oss, så att vi med Guds hjälp kan klara de olika uppgifter som anförtratts just oss. ■

Släktforskningscentren förberedda att ta emot ungdomar

Birgitta Wennerlund, Kristianstads gren

Äldste Neil L. Andersen utmanade ungdomarna i februari månad 2014 när han sade: "Min utmaning till er är att förbereda lika många namn för templet som dopen ni utför i templet." Utmaningen riktades till alla ungdomar världen över och en officiell sida skapades på kyrkans webbplats: templechallenge.lds.org. På denna sida kan man också se hur många som har antagit utmaningen. Den 16 november 2014 var det drygt 23 000 som antagit utmaningen, som består av fyra enkla steg: 1) Anta utmaningen. 2) Hitta ett släktnamn. 3) Besök templet. 4) Berätta om det för andra.

Representanter för släktforskningscentren i Malmö stav samlades under ledning av Urban Girhammar, som är medlem i högrådet, den 8 november 2014 i Kristianstad för att vara väl förberedda att hjälpa ungdomarna hitta egna släktnamn. "Datorerna ska helst användas 24 timmar om dygnet", sade Sven Luthman, som i Norden representerar FamilySearch. "Och släktforskningscentren tillhör staven", fortsatte han. "Biskopar och grens-presidenter kan inte bestämma över dem. Det är stavens högrådsmedlem som utbildar personalen med hjälp av 'Att vända hjärtan' och den speciella handbok som

utarbetats just för släktforskningscentren i Europa."

Broder Luthman påminde också om att släktforskningscentren ska se sig som stöd till prästadömet och därför måste personalen fråga sig: "Vad vill prästadömet?" "Och det är bra", fortsatte broder Luthman, "om föreståndaren också kallas som handledare." Under 2013 besökte mellan 500 000 och 600 000 personer FamilySearch, så det är inte konstigt att Sverige ligger på femte plats när det gäller det land som har flest besök på FamilySearch."

För en tid sedan inledde FamilySearch ett samarbete med

Entusiastisk personal på släktforskningscentren i Malmö stav samlades för att få mer utbildning och alla hoppas nu att många ungdomar ska anta utmaningen från äldste Neil L. Andersen som finns på templechallenge.lds.org.

Ancestry, My Heritage och Find my past, och numera kan dessa program laddas ner på släktforskningscentren. "Men det är inte säkert att alla handledare och föreståndare vet hur programmen fungerar – det är upp till den som vill använda sig av dem att själv lära sig", anser broder Luthman. Han förklarar också att utmaningen som äldste Andersen gett ungdomarna innebär att döper man sig för 20 personer, så ska man hitta och lämna in namn på 20 personer till templet.

I utmaningen som skickats ut till alla enheter står att inga släktträd är kompletta. Ungdomar bör uppmuntras att inte bara i första hand arbeta med sina egna förfäder utan att också hjälpa andra.

Äldste Andersen möte med ungdomarna kommer att visas under många av de släktforskningsdagar som många stavar och församlingar arrangerar. Det är ett mycket bra tillfälle att stödja ungdomarna i deras arbete. Se till att dina

medarbetare är utbildade och redo att hjälpa dem släktforska, reservera namn och skriva ut begäran om förrättningar i templet.

"Vi hoppas", sade äldste Andersen, "att varje ung man och kvinna får möjlighet att skicka in minst ett namn till templet innan årets slut."

Lokala sidorna hoppas få många artiklar om hur ungdomarna antagit utmaningen i olika församlingar och grenar i Sverige. ■

Stavskonferens i Stockholms södra stav bjöd på förändringar och en ung talare

Helena Österlund

Stockholms södra stav hade sin stavskonferens den 15–16 november 2014. I och med den avlöstes Bo Christer Bertilsson som stavspremier Marcus Karlssons förste rådgivare. Andreas Peterson, som verkat som andre rådgivare, blev kallad till att verka som ny förste rådgivare. Ny andre rådgivare blev Örjan Olsson. Broder Bertilsson blev kallad att tillsammans med sin hustru verka som stödpar i Hägerstens församling. Vi önskar alla lycka till med sina nya kall.

Under konferensen fick vi njuta av många upplyftande tal och musik. Ett tal som kändes extra speciellt var av Isabel P., endast 10 år. Det är inte många tioåringar som så modigt delat med sig av sina tankar och vittnesbörd inför en så stor samling människor. Vi fick tillåtelse att publicera hennes tal och vi hoppas att även ni kan njuta av storheten i de enkla orden.

”Hej, jag heter Isabel P. och är 10 år. Jag kommer från Vendelsö församling. Jag är ombedd att tala om varför jag tror på Jesus Kristus.

Jag brukar be kvällsbön varje kväll. Då brukar jag känna Anden. Men vissa kvällar när jag

Isabel, 10 år, talar på Stockholms södra stavskonferens.

är trött och ber slarviga böner, då känner jag inte Anden. Då försöker jag be ordentligt för jag tycker om att känna Anden.

Jag har varit med om andliga saker som får mig att tro på Jesus

Kristus. Jag ska berätta ett exempel. En kväll funderade jag på om Jesus verkligen finns och varför jag tror på honom. Då bad jag och då fick jag en stark känsla att Jesus finns. Då visste jag att jag tror på honom och att jag vill komma tillbaka till honom.

Jag ska läsa ett skriftställe i Almas bok, kapitel 30, slutet av vers 44.

’Allt tyder på att det finns en Gud. Ja, hela jorden och allt som finns på dess yta, ja, och dess rörelse, ja, och även alla planeterna som rör sig i sina regelbundna banor vittnar om att det finns en högste Skapare.

Jag har en stark tro att Jesus finns. I Jesu Kristi namn, amen.” ■

Stavspresidentskapet i Stockholms södra stav: T.v. 1:e rådgivare Andreas Petersson, stavspremier Marcus Karlsson och 2:e rådgivare Örjan Olsson.

Familjen är viktigast

Linda Stenberg, Västra Frölunda församling

Att vara förälder är det största ansvar vi kan få här på jorden. Jag tror att en stor del av problemen som finns bland barn och ungdomar idag beror på att föräldrarna inte tagit sitt ansvar och sin plikt att uppfostra sina barn på tillräckligt stort allvar. Det viktigaste vi kan ge våra barn är en stabil grund att stå på. Då är de trygga i sig själva och klarar av att stå emot de snaror som Frestaren lägger ut för oss alla.

I alla tidsåldrar har föräldrar försökt lära sina barn det som de tycker är viktigt att de får med sig i livet. För länge sedan var det nödvändigt att kunna stycka en gris om man inte ville svälta. Man behövde ha kunskap om att väva, sticka och sy för att ha något att klä på sig. Vi behöver inte kunna detta för att klara av vårt dagliga liv. Men behovet av att undervisa våra barn är minst lika stort som förr, det är bara vad vi undervisar om som förändrats.

Det är viktigt att vi som föräldrar tar oss tid att hjälpa till med läxor och lär våra barn laga mat och städa. Men det är ännu viktigare att vi lär dem evangeliet. Och att vi lär dem älska evangeliet. Herren har sagt (L&F 68:25) att om föräldrarna inte lär sina barn att förstå evangeliet vilar synden på deras huvuden.

Hemmet borde vara den bästa platsen för att lära sig dessa viktiga saker. I hemmet är vi omgivna av människor som älskar oss. Det är en perfekt plats för lärdom eftersom våra barn där kan försöka, misslyckas och försöka igen. Hemmet är också en väldigt bra plats för att öva sitt tålamod, både för föräldrar och barn.

När vi talar om vad som är viktigt i familjen är det alltid samma saker som nämns: hålla familjeböner, ha familjens hemafton regelbundet, läsa

skrifterna tillsammans, äta middag tillsammans, gå i kyrkan tillsammans. Det handlar om att umgås och göra saker som familj. Gör vi saker tillsammans ökar kärleken vi har för varandra. Vi får en bättre "vi-känsla". Våra barn måste förstå att vår önskan är att familjen verkligen ska vara för evigt och att det inte bara är några textrader i en vacker sång.

För att vi ska kunna bli en evig familj måste vi tycka om varandra. Inte bara stå ut med varandras sällskap, utan glädjas åt det. Ibland när något av våra barn har en dålig attityd frågar jag om de skulle prata eller agera så mot sina vänner. För jag hävdar att familjen är viktigare än vännerna, för vi kommer alltid att finnas kvar.

När jag var ung hörde jag en gång en dikt som har fastnat i mitt minne:

*Vi talar vänligt mot främlingen
och ler mot den som är vår gäst,
medan vi ofta är sura och tvära
mot dem som betyder mest.*

Att vara vänliga och omtänksamma mot varandra i familjen är nog några av de viktigaste egenskaper vi kan lära våra barn.

På generalkonferensen i oktober 2014 sa Söndagsskolans generalpresident Tad R. Callister följande:

"Vi kan också lära våra barn att använda tiden på ett klokt sätt. Ibland behöver vi sätta ner foten, kärleksfullt men bestämt, för att begränsa våra barns tid framför teven och andra elektroniska enheter som i många fall börjar ta över deras liv."

Vill vi överlåta våra barns uppfostran och utbildning åt världen, vänner, tv-serier, dokusåpor, filmer, böcker, YouTube och annat som upptar deras tid? En av mina döttrar utbrast ilsket en gång när jag tyckte att hon skulle lägga lite tid på personlig tillväxt eller seminariet att "det är inte kul med kyrkan om man måste jobba för det". Jag kontrade

med att det inte finns någonting här i världen som är värt något om man inte behöver anstränga sig för det. Allt som är värt något måste man jobba hårt för. Med tanke på hur viktigt evangeliet är för vår eviga framtid borde vi vara beredda att lägga mycket tid på det.

Jag tror att det är väldigt lätt att man gör sitt bästa utanför familjen. När man sedan kommer hem till familjen har man kanske tagit ut sig så pass att man inte orkar mer. Naturligtvis behöver vi alla vila och ta igen oss ibland. Men orkar vi inte ge vårt bästa till våra barn, det viktigaste vi har, behöver vi be Gud om hjälp att förändra vårt liv för att bättre orka med vårt viktigaste arbete.

Gud kommer aldrig att lämna oss ensamma i vår uppgift att uppfostra våra barn. Han ger oss aldrig ett ansvar utan att erbjuda gudomlig hjälp. Det är upp till oss att be om hans hjälp och söka efter den.

FOTO LINDA STENBERG

Linda Stenberg tillsammans med sin make Johannes och deras fem barn; Jennifer, Emma, Victoria, Jared och Diana. De tillhör Västra Frölunda församling, Göteborgs stav.

Jag är tacksam för att Gud har gett mig möjligheten att vara en del av en familj. Jag är tacksam att han litar på att jag kan klara av ansvaret att uppfostra mina barn så att de kan ta itu med vuxenlivet och världen som väntar dem. Jag vill bättre prioritera min tid så att jag kan ge min familj det bästa jag har av min tid och mina talanger. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den nya svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristikyrka.se. Under menyn "Kontakta oss" nere till höger klickar du på "Hur man skickar in artiklar". Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38
Jönköping
Tel. 036-719663

Helena Österlund, ass. redaktör
helena.osterlund@gmail.com
Söderby Parkväg 111,
136 63 Söderby
Tel. 08-7770401 ■

EN PÅSKGÅVA TILL DIG OCH DINA VÄNNER

I påsk ger kyrkan ut en video och startar en webbplats den 29 mars, som fokuserar på Frälsarens korsfästelse och vilken betydelse hans försoning har i vårt liv. Vi inbjuder alla att upptäcka hans offer, omfamna hans lärdomar och dela hans glädje genom att besöka pask.mormon.org. ■